

Uradni list

Evropske unije

C 135

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 53

26. maj 2010

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina	Stran
<p style="text-align: center;">II <i>Sporočila</i></p> <p style="text-align: center;">SPOROČILA INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE</p> <p style="text-align: center;">Evropska komisija</p>		
2010/C 135/01	Nenasprotovanje priglašeni koncentraciji (Zadeva COMP/M.5816 – Oaktree/Aleris) ⁽¹⁾	1
<hr/> <p style="text-align: center;">IV <i>Informacije</i></p> <p style="text-align: center;">INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE</p> <p style="text-align: center;">Svet</p>		
2010/C 135/02	Sklepi Sveta z dne 11. maja 2010 o socialni razsežnosti izobraževanja in usposabljanja	2
2010/C 135/03	Sklepi Sveta z dne 11. maja 2010 o kompetencah za vseživljenjsko učenje in pobudi „nova znanja in spretnosti za nova delovna mesta“	8
2010/C 135/04	Sklepi Sveta z dne 11. maja 2010 o internacionalizaciji visokošolskih ustanov	12

SL
Cena:
3 EUR

(¹) Besedilo velja za EGP

(Nadaljevanje na naslednji strani)

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 135/05	Sklepi Sveta z dne 10. maja 2010 o prispevku kulture k regionalnemu in lokalnemu razvoju	15

Evropska komisija

2010/C 135/06	Menjalni tečajji eura	19
2010/C 135/07	Menjalni tečajji eura	20

V Objave

UPRAVNI POSTOPKI

Evropska komisija

2010/C 135/08	Razpis za zbiranje predlogov – MOVE/SUB/01-2010 v zvezi s cestno varnostjo in notranjim trgov: promet po celinskih plovnih poteh	21
---------------	--	----

POSTOPKI V ZVEZI Z IZVAJANJEM SKUPNE TRGOVINSKE POLITIKE

Evropska komisija

2010/C 135/09	Obvestilo o izteku nekaterih protidampinških ukrepov	22
---------------	--	----

DRUGI AKTI

Evropska komisija

2010/C 135/10	Obvestilo za Nayifa Bin-Muhammada al-Qahtanija in Qasima Yahaya Mahdi al-Rimija, ki sta bila dodana na seznam iz členov 2, 3 in 7 Uredbe Sveta (ES) št. 881/2002 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte, povezane z Osama bin Ladmom, mrežo Al-Kaida in talibani, na podlagi Uredbe Komisije (EU) št. 450/2010	23
---------------	--	----

II

(Sporočila)

SPOROČILA INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

EVROPSKA KOMISIJA

Nenasprotovanje priglašeni koncentraciji**(Zadeva COMP/M.5816 – Oaktree/Aleris)****(Besedilo velja za EGP)**

(2010/C 135/01)

Komisija se je 18. maja 2010 odločila, da ne bo nasprotovala zgoraj navedeni priglašeni koncentraciji in jo bo razglasila za združljivo s skupnim trgom. Ta odločitev je sprejeta v skladu s členom 6(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004. Celotno besedilo odločitve je na voljo samo v angleščini in bo objavljeno po tem, ko bodo iz besedila odstranjene morebitne poslovne skrivnosti. Na voljo bo:

- v razdelku o združitvah na spletišču Komisije o konkurenci (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Spletišče vsebuje različne pripomočke za iskanje posameznih odločitev o združitvah, vključno z nazivi podjetij, številkami zadev, datumi ter indeksi področij,
 - v elektronski obliki na spletišču EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/sl/index.htm>) pod dokumentarno številko 32010M5816. EUR-Lex zagotavlja spletni dostop do evropskega prava.
-

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE
UNIJE

SVET

Sklepi Sveta z dne 11. maja 2010 o socialni razsežnosti izobraževanja in usposabljanja

(2010/C 135/02)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

OB UPOŠTEVANJU:

1. sklepov Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se 14. novembra 2006 sestali v okviru Sveta, o učinkovitosti in pravičnosti v izobraževanju in usposabljanju⁽¹⁾, v katerih so bile države članice pozvane, naj zagotovijo pravične sisteme izobraževanja in usposabljanja, katerih namen je zagotavljanje priložnosti, dostopa, obravnave in rezultatov ne glede na družbenogospodarski položaj ali druge dejavnike, ki lahko povzročijo izobraževalno prikrajšanost;
2. priporočila Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o ključnih kompetencah za vseživljenjsko učenje⁽²⁾, v katerem sta izpostavila pomen razvoja zagotovitve ključnih kompetenc za vse in tega, da se ustrezno poskrbi za tiste, ki zaradi izobraževalne prikrajšanosti potrebujejo posebno podporo, da bi izpolnili svoj izobražbeni potencial;
3. Resolucije Sveta z dne 15. novembra 2007 o novih znanjih in spretnostih za nova delovna mesta⁽³⁾, v kateri je bila poudarjeno, da je treba predvideti potrebe po strokovni usposobljenosti ter dvigniti skupno raven usposobljenosti z dajanjem prednosti izobraževanju in usposabljanju oseb z malo znanji ter drugih ljudi, ki so najbolj izpostavljeni gospodarski in socialni izključenosti;
4. Resolucije Sveta z dne 23. novembra 2007 o posodobitvi univerz za pospeševanje konkurenčnosti Evrope v svetovnem gospodarstvu znanja⁽⁴⁾, v kateri je bil ponovno potrjen pomen vse večjih možnosti za vseživljenjsko učenje, širšega dostopa do visokošolske izobrazbe za netradicionalne in odrasle udeležence ter razvoja razsežnosti vseživljenjskega učenja na univerzah;
5. sklepov Sveta z dne 22. maja 2008 o izobraževanju odraslih⁽⁵⁾, v katerih je bila poudarjena potreba po dvigu ravni znanja pri še vedno precejšnjem številu nizko kvalificiranih delavcev kot tudi prispevek izobraževanja odraslih h krepitvi socialne kohezije in gospodarskega razvoja;
6. Sklepa št. 1098/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o evropskem letu boja proti revščini in socialni izključenosti (2010)⁽⁶⁾, v katerem je navedeno, da je pomanjkanje temeljnih sposobnosti in usposobljenosti, prilagojenih spreminjajočim se potrebam trga dela, glavna ovira za vključitev v družbo;
7. sklepov Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, z dne 21. novembra 2008 o prihodnjih prednostnih nalogah za okrepljeno evropsko sodelovanje na področju poklicnega izobraževanja in usposabljanja (PIU)⁽⁷⁾, v katerih je poudarjeno, da poklicno izobraževanje in usposabljanje ne prispevata le k spodbujanju konkurenčnosti, poslovne uspešnosti in inovacij v okviru globaliziranega gospodarstva, temveč tudi k spodbujanju pravičnosti, kohezije, osebnega razvoja in aktivnega državljanstva, in da bi bilo treba njuno privlačnost spodbujati za vse ciljne skupine;

⁽¹⁾ UL C 298, 8.12.2006, str. 3.⁽²⁾ UL L 394, 30.12.2006, str. 10.⁽³⁾ UL C 290, 4.12.2007, str. 1.⁽⁴⁾ Dok. 16096/1/07 REV 1.⁽⁵⁾ UL C 140, 6.6.2008, str. 10.⁽⁶⁾ UL L 298, 7.11.2008, str. 20.⁽⁷⁾ UL C 18, 24.1.2009, str. 6.

8. sklepov Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, z dne 21. novembra 2008 – Pripravi mlade na 21. stoletje: agenda za evropsko sodelovanje v šolstvu ⁽⁸⁾, v katerih so bile države članice pozvane, naj zagotovijo dostop do visokokakovostnega izobraževanja in storitev, zlasti za otroke in mlade, ki so morda prikrajšani zaradi osebnih, družbenih, kulturnih in/ali ekonomskih okoliščin;
9. sklepov Sveta z dne 26. novembra 2009 o izobraževanju otrok iz migrantskih okolij ⁽⁹⁾, v katerih so bile države članice pozvane, naj na ustrezni ravni – lokalni, regionalni ali državni – sprejmejo ustrezne ukrepe, da bodo vsi učenci deležni pravičnih in enakih možnosti ter opore, ki jo potrebujejo, da bodo ne glede na poreklo lahko v celoti uresničili svoj potencial;
10. Resolucije Sveta z dne 27. novembra 2009 o prenovljenem okviru za evropsko sodelovanje na področju mladine (2010–2018) ⁽¹⁰⁾, v kateri so bile države članice pozvane, naj zagotovijo enak dostop mladim do visokokakovostnega izobraževanja in usposabljanja na vseh ravneh ter spodbujajo boljše povezave med formalnim izobraževanjem in neformalnim učenjem;

TER OB UPOŠTEVANJU ZLASTI:

sklepov Sveta z dne 12. maja 2009 o strateškem okviru za evropsko sodelovanje v izobraževanju in usposabljanju („ET 2020“) ⁽¹¹⁾, v katerem je spodbujanje pravičnosti, socialne kohezije in aktivnega državljanstva opredeljeno kot eno od njegovih štirih strateških ciljev in v katerem je opredeljenih pet referenčnih ravni povprečne evropske uspešnosti („evropskih meril“), ki prav tako močno poudarjajo doseganje pravičnosti;

IN GLEDE NA:

Konferenco o vključujočem izobraževanju: kako razvijati socialno kohezijo, Madrid, 11.–12. marec 2010;

OB UPOŠTEVANJU, DA:

morajo sistemi izobraževanja in usposabljanja po vsej EU zagotavljati pravičnost in odličnost. Izboljšanje ravni pridobljene izobrazbe ter zagotavljanje ključnih kompetenc za vse sta ključnega pomena ne le za gospodarsko rast in konkurenčnost,

⁽⁸⁾ UL C 319, 13.12.2008, str. 20.

⁽⁹⁾ UL C 301, 11.12.2009, str. 5.

⁽¹⁰⁾ UL C 311, 19.12.2009, str. 1.

⁽¹¹⁾ UL C 119, 28.5.2009, str. 2.

temveč tudi za zmanjšanje revščine in krepitev socialne vključenosti;

bi morala socialna vključenost prek izobraževanja in usposabljanja zagotoviti enake možnosti za dostop do kakovostnega izobraževanja in enako obravnavo, vključno s prilagoditvijo ponudbe potrebam posameznikov. Hkrati bi morala zagotoviti enake možnosti za doseganje najboljših rezultatov, tako da poskuša zagotoviti najvišjo raven ključnih kompetenc za vse;

ZAVEDAJOČ SE, DA:

sistemi izobraževanja in usposabljanja bistveno prispevajo h krepitvi socialne kohezije, aktivnega državljanstva in osebne izpolnitve v evropskih družbah. Imajo možnost, da spodbujajo socialno mobilnost, usmerjeno navzgor, in prekinajo krog revščine, socialne prikrajšanosti in izključenosti. Njihovo vlogo bi bilo mogoče dodatno okrepiti z njihovo prilagoditvijo raznolikosti porekel državljanov, kar zadeva kulturno bogastvo, obstoječe znanje in kompetence ter potrebe po učenju;

izobraževanje ni niti edini razlog niti edina rešitev za socialno izključenost. Izobraževalni ukrepi sami verjetno ne bodo omilili vpliva večplastnih težav, zato so potrebni večsektorski pristopi, ki lahko take ukrepe povežejo s širšimi socialnimi in gospodarskimi politikami;

vse večja mednarodna konkurenčnost zahteva vrhunska strokovna znanja v povezavi s sposobnostjo za ustvarjanje, inovacije in delo v večkulturnih in večjezikovnih okoljih. Zaradi tega in pa zaradi demografskih sprememb je še bolj pomembno, da se v sistemih izobraževanja in usposabljanja dvigne splošna raven učnega uspeha, hkrati pa zagotovi, da se vsem ljudem, tako mladim kot odraslim, ne glede na njihovo družbeno-gospodarsko okolje ali osebne okoliščine omogoči, da v celoti razvijejo svoj potencial v okviru vseživljenjskega učenja. V tem pogledu bi bilo treba zlasti prisluhniti zahtevam oseb s posebnimi izobraževalnimi potrebami ter oseb iz migrantskih okolij in romskih skupnosti;

ker socialni učinki gospodarske krize še kar naprej prihajajo na dan in v okviru evropskega leta boja proti revščini in socialni izključenosti (2010) ⁽¹²⁾, je jasno, da je recesija močno prizadela najbolj prikrajšane, hkrati pa ogrozila proračunska prizadevanja, katerih cilj so te skupine;

⁽¹²⁾ Prim. opombo 6.

PRIZNAVA, DA:

če želi Evropa konkurirati in uspevati kot gospodarstvo, ki temelji na znanju ter na trajnih, visokih ravneh zaposlenosti in okrepljeni socialni vključenosti, kot je predvideno v strategiji *Evropa 2020*, je vloga izobraževanja in usposabljanja v perspektivi vseživljenjskega učenja bistvenega pomena. Zagotovitev ključnih kompetenc za vse na podlagi vseživljenjskega učenja bo imelo ključno vlogo, ko gre za izboljšanje zaposljivosti, socialne vključenosti in osebne izpolnitve državljanov;

je v okviru evropskih meril, dogovorjenih v strateškem okviru za evropsko sodelovanje v izobraževanju in usposabljanju (ET 2020), nujno treba zmanjšati trenutno število posameznikov s slabimi rezultati pri osnovnih spretnostih, zlasti pri branju (glede katerega zadnji podatki kažejo, da povprečno eden od štirih učencev ne zna dobro brati in pisati), in dodatno zmanjšati število oseb, ki zgodaj opustijo izobraževanje ali usposabljanje, hkrati pa je treba povečati udeležbo v predšolskem izobraževanju in varstvu, da bi se povečalo število mladih s terciarnimi kvalifikacijami, ter udeležbo odraslih v vseživljenjskem učenju. Take potrebe so še zlasti pomembne v primeru oseb, ki izvirajo iz prikrajšanih okolij, katerih učni rezultati so po vsakem od teh meril statistično znatno nižji. Cilji strateškega okvira se lahko ustrezno uresničujejo le z obravnavo potreb oseb, ki jim grozi socialna izključenost;

MENI, DA:

razlike v stopnji socialne vključenosti v državah članicah nakučujejo, da ostaja precejšen maneverski prostor za zmanjševanje neenakosti in izključenosti v EU, tako prek strukturnih sprememb kot prek dodatne podpore za učence, ki jim grozi socialna izključenost. Pravičnost in odličnost se ne izključujeta, temveč se dopolnjujeta in bi ju bilo treba spodbujati tako na nacionalni ravni kot na ravni EU. Četudi so razmere v vsaki državi članici drugačne, lahko evropsko sodelovanje pomaga opredeliti načine za spodbujanje socialne vključenosti in pravičnosti brez ogrožanja odličnosti;

so lahko sistemi, ki ohranjajo visoke standarde kakovosti za vse in krepijo odgovornost, ki spodbujajo osebne, vključujoče pristope, ki podpirajo zgodnje ukrepanje in ki so usmerjeni zlasti v prikrajšane učence, močne gonilne sile pri krepitvi socialne vključenosti;

programi študentske podpore, kot so štipendije, posojila in dodatne nedenarne koristi, lahko igrajo pomembno vlogo pri omogočanju enakega dostopa, zlasti na področju visokošolskega izobraževanja. Glede na okrepljen pritisk na finančne vire za

izobraževanje bo bistvenega pomena, da se doseže večjo učinkovitost javnih investicij; analiza zasnove in učinka različnih sistemov financiranja lahko pripomore k sprejemanju odločitev na podlagi informacij;

POLEG TEGA MENI, DA:

v zvezi s predšolskim in šolskim izobraževanjem:

1. vključenost v kakovostno predšolsko izobraževanje in varstvo z visoko usposobljenim osebjem in ustreznim razmerjem otrok in osebja daje pozitivne rezultate pri vseh otrocih in ima največje koristi za najbolj prikrajšane. Ustrezno spodbujanje in podpora, prilagajanje ponudbe potrebam in vse večja dostopnost lahko povečajo udeležbo otrok iz prikrajšanih okolij⁽¹³⁾;
2. zagotavljanje visokokakovostnega izobraževanja, ki zagotavlja ključne kompetence za vse, je eden najbolj učinkovitih načinov za spodbujanje socialne vključenosti. Dodatna podpora je potrebna za šole z visokim deležem učencev iz prikrajšanih okolij;
3. je treba za uspešno preprečevanje zgodnjega opuščanja šolanja razvijati poznavanje ogroženih skupin, za katere obstaja bojazen, da bodo opustili šolanje (npr. zaradi osebnih ali družbeno-gospodarskih razmer ali zaradi učnih težav) na lokalni, regionalni in nacionalni ravni ter sistemov za zgodnje prepoznavanje posameznikov, za katere obstaja taka bojazen. Treba bi bilo izvesti celovite, medsektorske strategije, ki ponujajo sklop šolskih in sistemskih politik, usmerjenih v različne dejavnike, ki vplivajo na zgodnje opuščanje šolanja. Individualizirana podpora za ogrožene učence lahko vključuje zagotavljanje posamezniku prilagojenega pouka, sisteme svetovanja, mentorstva in skrbništva, socialno podporo ter organizacijo zunajšolskih dejavnosti v pomoč učenju;
4. na ravni vsake šolske ustanove strategije vključevanja potrebujejo močno vodstvo, sistematično spremljanje rezultatov in kakovosti, inovativno visokokakovostno poučevanje, podprto z ustreznim usposabljanjem učiteljev, krepitev moči in motivacijo, sodelovanje z drugimi strokovnjaki ter zagotavljanje ustreznih sredstev. Zagotavljanje bolj integrirane podpore učencem v stiski zahteva sodelovanje s starši in interesnimi skupinami v skupnosti, na primer na področjih, kot je neformalno izobraževanje zunaj pouka;

⁽¹³⁾ Za namene tega besedila izraz „prikrajšana okolja“ po potrebi zajema tudi učence s posebnimi izobraževalnimi potrebami.

5. vzpostavljanje pogojev, potrebnih za uspešno vključevanje učencev s posebnimi potrebami v prevladujoče sisteme, koristi vsem učencem. Primeri načinov za povečanje kakovosti za vse so večja uporaba posamezniku prilagojenih pristopov, vključno z individualnimi učnimi načrti in koriščenjem ocenjevanja za podporo učnemu procesu, oskrbovanje učiteljev z znanji za obravnavo raznolikosti in njenih koristi ter spodbujanje uporabe poučevanja in učenja, ki temelji na sodelovanju ter razširitev dostopa in sodelovanja;

v zvezi s poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem:

— raznolika ponudba poklicnega izobraževanja in usposabljanja z večjim poudarkom na ključnih kompetencah, vključno z njihovim povezovanjem, lahko zagotovi tako potrebne poti, po katerih lahko posamezniki izboljšajo svoje kvalifikacije in s tem možnosti dostopa do trga dela. V primeru prikrajšanih skupin se pomen poklicnega izobraževanja in usposabljanja lahko poveča s prilagajanjem ponudbe individualnim potrebam, krepitvijo usmerjanja in svetovanja, priznavanjem različnih oblik predhodnega učenja ter spodbujanjem nadomestnih shem za učenje na delovnem mestu. Večja udeležba, zlasti manj kvalificiranih oseb, v stalnem poklicnem izobraževanju in usposabljanju je ključna za pristop dejavnega vključevanja in za omejitev brezposelnosti v primeru sprememb v industriji;

v zvezi z visokošolskim izobraževanjem:

1. spodbujanje ambicij in vse boljši dostop do visokošolskega izobraževanja za študente iz prikrajšanih okolij zahteva krepitve shem finančne podpore in drugih spodbud ter izboljšanje njihove zasnove. Cenovno ugodna, dostopna, primerna in prenosljiva študentska posojila ter štipendije na podlagi ocene premoženjskega stanja lahko uspešno povečajo stopnjo udeležbe tistih, ki si ne morejo privoščiti kritja stroškov visokošolskega izobraževanja;
2. prožnejše in bolj raznolike učne poti – na primer priznavanje predhodnega učenja, izrednega izobraževanja in učenja na daljavo – lahko pripomorejo k uskladitvi visokošolskega izobraževanja z delovnimi ali družinskimi obveznostmi in spodbujajo širšo udeležbo. Izvedbeni ukrepi, namenjeni spremljanju in povečanju stopenj nadaljevanja visokošolskega izobraževanja, zagotavljanju posamezniku prilagojene podpore ter boljšemu usmerjanju, mentorstvu in strokovnemu usposabljanju, zlasti v zgodnjih fazah univerzitetnega študija, lahko izboljšajo delež prikrajšanih študentov, ki dokončajo študijski program;
3. so potrebna posebna prizadevanja zlasti v zvezi s financiranjem, da se zagotovi polno upoštevanje potreb študentov, ki so prikrajšani in pogosto ne morejo izkoristiti razpoložljivih sistemov mobilnosti;

4. se boj proti neenakosti, revščini in socialni izključenosti lahko okrepi s priznanjem, da so visokošolske ustanove družbeno odgovorne za vračanje koristi znanja družbi, za prenos znanja v korist širše skupnosti, tako na lokalni kot na globalni ravni, ter za odzivanje na družbene potrebe;

5. visokošolske ustanove lahko tudi izvršujejo socialno odgovornost tako, da dajo svoje vire na voljo odraslim ter neformalnim in priložnostnim študentom, in tako okrepijo raziskave socialne izključenosti, pospešujejo inovacije in posodabljaajo izobraževalne vire in metodologijo;

v zvezi z izobraževanjem odraslih:

1. razširitev dostopa do izobraževanja odraslih lahko ustvari nove možnosti za dejavno vključevanje in okrepljeno družbeno udejstvovanje, zlasti za osebe z manj znanji, brezposelne, odrasle s posebnimi potrebami, starejše in migrante. Še zlasti v zvezi s slednjimi učenje jezika oziroma jezikov države gostiteljice pri spodbujanju socialnega vključevanja in izboljšanja osnovnih spretnosti in zaposljivosti, igra pomembno vlogo;
2. izobraževanje odraslih, ki je na voljo v različnih okoljih, ki vključujejo različne interesne skupine (vključno z javnim in zasebnim sektorjem, visokošolskimi ustanovami, lokalnimi skupnostmi in nevladnimi organizacijami) in zajemajo učenje za osebne, državljanske, socialne in z zaposlovanjem povezane namene, je osrednjega pomena za vzpostavitev stika s prikrajšanimi in ogroženimi skupinami. Ob posebnem upoštevanju učenja, povezanega z zaposlovanjem, lahko podjetja dokažejo družbeno odgovornost gospodarskih družb z boljšim predvidevanjem strukturnih sprememb in zagotavljanjem priložnosti za prekvalifikacije;

3. potencial medgeneracijskega učenja se lahko uporabi kot sredstvo izmenjavo znanja in strokovnega znanja ter za spodbujanje komunikacije in solidarnosti med mlajšo in starejšo generacijo, pri čemer se premosti vse večji digitalni razkorak in zmanjša družbena izolacija;

v zvezi s perspektivo vseživljenjskega učenja:

— sistemi izobraževanja in usposabljanja s prožnimi potmi, ki ohranjajo možnosti kar najdlje odprte in ki se izogibajo „slepim ulicam“, pomagajo premagovati prikrajšanost. Prav tako so v pomoč pri izogibanju družbeno-gospodarski ali kulturni marginalizaciji ter zaostanku zaradi nizkih pričakovanj. Zagotavljanje vseživljenjskega usmerjanja in potrditve pridobljenih spretnosti, vključno s priznanjem predhodnega

učenja in izkušenj, razpršitev vzorcev sprejema za vse ravni izobraževanja in usposabljanja, vključno z visokošolskim izobraževanjem in izobraževanjem odraslih, in posvečanje večje pozornosti kakovosti in privlačnosti učnih okolij lahko omogočijo lažji prehod za učence. Za vzpostavitev stika s prikrajšanimi skupinami zunaj sistemov izobraževanja in usposabljanja so potrebni inovativni načini zagotavljanja smernic in sodelovanja z drugimi socialnimi službami in civilno družbo;

V SKLADU S TEM POZIVA DRŽAVE ČLANICE, NAJ:

kar zadeva predšolsko in šolsko izobraževanje:

1. zagotovijo širši dostop do kakovostnega predšolskega izobraževanja in varstva ter tako vsem otrokom, zlasti tistim iz prikrajšanih okolij ali s posebnimi izobraževalnimi potrebami, omogočijo dober začetek in izboljšajo njihovo motivacijo za učenje;
2. izboljšajo kakovost ponudbe v šolah in zmanjšanje razlik med njimi in v njih, da se prepreči možnost družbeno-gospodarske ali kulturne marginalizacije;
3. se osredotočijo na pridobivanje bistvenih osnovnih spretnosti, še posebej pismenosti, znanja računanja ter – zlasti v primeru učencev iz migrantskih okolij – jezikovnih znanj;
4. spodbujajo dejavnosti mreženja med šolami za izmenjavo izkušenj in primerov dobre prakse;
5. okrepijo prizadevanja za preprečevanje zgodnjega opuščanja šolanja na podlagi razvoja sistemov zgodnjega opozarjanja, ki prepoznavajo ogrožene učence; spodbujajo šolske strategije vključevanja, ki so osredotočene na kakovost ter podprte z ustreznim vodstvom in usposabljanjem učiteljev z vidika vseživljenjskega učenja;
6. razvijejo pristope, ki so bolj prilagojeni posamezniku, in systemske odzive za podporo vseh učencev ter zagotovijo dodatno pomoč tistim iz prikrajšanih okolij in tistim s posebnimi potrebami;
7. povečajo pomen šolskega izobraževanja, da bi se s tem povečale ambicije učencev in spodbudili ne le njihova sposobnost za učenje, temveč tudi motiviranost zanj;
8. povečajo privlačnost poučevanja kot poklica, nudijo ustrezno usposabljanje na delovnem mestu in zagotavljajo močna vodstva šol;

9. okrepijo odgovornost šol do širše družbe, okrepijo partnerstva med šolami in starši, poslovnimi in lokalnimi skupnostmi ter nadalje integrirajo formalne in neformalne dejavnosti;

10. spodbujajo uspešne pristope vključujočega izobraževanja za vse učence, vključno tiste s posebnimi potrebami, in sicer z oblikovanjem šol v učne skupnosti, v katerih se goji občutek vključenosti in medsebojne pomoči in v katerih se priznava nadarjenost vseh učencev; spremljajo učinke takih pristopov, zlasti z namenom večanja dostopa in deleža diplomiranih študentov s posebnimi potrebami in vseh ravnih izobraževalnega sistema;

kar zadeva poklicno izobraževanje in usposabljanje:

1. okrepijo pridobivanje ključnih kompetenc po poklicnih poteh in programih ter bolje obravnavajo potrebe prikrajšanih učencev;
2. nadalje razvijejo ponudbo poklicnega izobraževanja in usposabljanja, ki učencem omogoča oblikovanje lastnih individualiziranih učnih poti;
3. skušajo zagotoviti, da so sistemi poklicnega izobraževanja in usposabljanja ustrezno vključeni v splošne sisteme izobraževanja in usposabljanja, vključno s prožnimi potmi, ki učencem omogočajo prehajanje med sektorji in dostop do zaposlitve;
4. okrepijo usmerjanje, svetovanje in ustrezno usposabljanje učiteljev ter s tem podprejo študente pri njihovi izbiri poklica in prehajanju znotraj izobraževalnega sistema ali iz izobraževanja v zaposlitev. To je zlasti pomembno za uspešno vključitev na trg dela in za vključevanje študentov s posebnimi potrebami;

kar zadeva visokošolsko izobraževanje:

1. spodbujajo razširjen dostop, na primer s krepitvijo sistemov finančne podpore za študente ter s prožnimi in raznolikimi učnimi potmi;
2. oblikujejo politike, namenjene zvišanju stopnje zaključka visokošolskega izobraževanja, vključno s povečanjem individualizirane podpore, usmerjanja in mentorstva za študente;
3. še naprej odpravljajo ovire za učno mobilnost, povečajo možnosti zanj in izboljšajo njeno kakovost, vključno z zagotavljanjem ustreznih pobud za mobilnost študentov iz prikrajšanih okolij;
4. spodbujajo posebne programe za odrasle študente in druge netradicionalne udeležence izobraževanja;

kar zadeva izobraževanje odraslih:

1. okrepijo politike, ki manj kvalificiranim, brezposelnim odraslim in po potrebi državljanom iz migrantskih okolij omogočajo pridobitev kvalifikacij ali nadgradnjo njihovih spretnosti („en korak naprej“) ter razširijo ponudbo „drugih priložnosti za izobraževanje“ za mlade odrasle;
2. spodbujajo ukrepe, s katerimi bi vsem zagotovili dostop do osnovnih znanj in spretnosti ter ključnih kompetenc, potrebnih za življenje in učenje v družbi znanja, zlasti do pismenosti in spretnosti na področju IKT;

ter na splošno okrepijo družbeno razsežnost sistemov izobraževanja in usposabljanja, in sicer:

1. s povečanjem prožnosti in prepustnosti izobraževalnih poti in odstranitvijo ovir za udeležbo in mobilnost znotraj sistemov izobraževanja in usposabljanja ter med njimi;
2. z vzpostavitvijo tesnejših vezi med svetom izobraževanja ter svetom dela in širšo družbo, da bi tako izboljšali zaposljivost in okrepili aktivno državljanstvo;
3. z oblikovanjem sistemov za potrditev in priznavanje predhodnega učenja, vključno s priložnostnim in neformalnim učenjem, ter večjo uporabo vseživljenjskega usmerjanja med prikrajšanimi učenci in učenci z malo znanji;
4. z oceno vpliva in učinkovitosti ukrepov finančne podpore, ki so namenjeni prikrajšanim, pa tudi posledic zasnovane izobraževalnih sistemov in struktur za prikrajšane;
5. s preučitvijo možnosti zbiranja podatkov o rezultatih, stopnjah osipa in o družbeno-gospodarskih okoljih učencev, zlasti v poklicnem izobraževanju in usposabljanju, visokošolskem izobraževanju in izobraževanju odraslih;
6. s preučitvijo možnosti vzpostavitve količinsko opredeljenih ciljev na področju socialne vključenosti prek izobraževanja, ki so prilagojeni razmeram v posamezni državi članici;

7. s preučitvijo možnosti oblikovanja celostnega pristopa k tem ciljem, ki bi bil usklajen z drugimi politikami;
8. z namenitvijo zadostnih sredstev prikrajšanim učencem in šolam ter po potrebi razširitvijo uporabe Evropskega socialnega sklada in Evropskega sklada za regionalni razvoj za zmanjšanje socialne izključenosti z izobraževanjem –

V SKLADU S TEM POZIVA DRŽAVE ČLANICE IN KOMISIJO, NAJ:

1. si prizadevajo za sodelovanje pri strateški prednosti nalogi spodbujanja pravičnosti, socialne kohezije in aktivnega državljanstva, in sicer z dejavno uporabo odprte metode usklajevanja znotraj strateškega okvira za evropsko sodelovanje v izobraževanju in usposabljanju („ET 2020“) ter z izvajanjem socialne razsežnosti bolonjskega in kopenhavnskega procesa in sprejetjem ukrepov v skladu s sklepi Sveta o izobraževanju odraslih iz leta 2008;
2. si prizadevajo za dejavno uporabo vseh področij programa vseživljenjskega učenja in po potrebi Evropskega socialnega sklada, Evropskega sklada za regionalni razvoj in programa Progress, da bi se z izobraževanjem in usposabljanjem okrepila socialna vključenost, v predlogih za naslednjo generacijo programov pa ohranil močen poudarek na tej razsežnosti;
3. spodbujajo in podpirajo večjo udeležbo učencev iz prikrajšanih okolij ali tistih s posebnimi potrebami v čeznacionalnih sistemih, partnerstvih in projektih na področju mobilnosti, zlasti tistih, ki so vzpostavljeni v okviru programa vseživljenjskega učenja;
4. podpirajo primerjalne raziskave o uspešnosti politik za večjo pravičnost v izobraževanju in usposabljanju, razširijo bazo znanja v sodelovanju z drugimi mednarodnimi organizacijami ter zagotovijo splošno razširjanje rezultatov raziskav;
5. spodbujajo vlogo izobraževanja in usposabljanja kot ključnih instrumentov za uresničevanje ciljev socialne vključenosti in procesa socialne zaščite.

Sklepi Sveta z dne 11. maja 2010 o kompetencah za vseživljenjsko učenje in pobudi „nova znanja in spretnosti za nova delovna mesta“

(2010/C 135/03)

SVET EVROPSKE UNIJE –

OB SKLICEVANJU NA:

1. priporočilo Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o ključnih kompetencah za vseživljenjsko učenje⁽¹⁾, katerega namen je zagotoviti, da osnovno izobraževanje in usposabljanje vsem mladim nudi sredstva za razvoj ključnih kompetenc do ravni, ko bodo sposobni za nadaljnje učenje in poklicno življenje, in da bo odraslim omogočeno, da celo življenje razvijajo in posodablajo svoje ključne kompetence;
2. resolucijo Sveta z dne 15. novembra 2007 o novih znanjih in spretnostih za nova delovna mesta⁽²⁾ in sklepe Sveta z dne 9. marca 2009 o novih znanjih in spretnostih za nova delovna mesta – napovedovanje in usklajevanje potreb trga dela ter znanja in spretnosti⁽³⁾, ki se usmerjajo na usposabljanje ljudi za nove zaposlitve v družbi znanja in v katerih je ugotovljeno, da se bodo potrebe po znanju in spretnostih, kompetencah in kvalifikacijah močno povečale za vse vrste in ravni poklicev ter da je med delodajalci vse večje povpraševanje po delavcih s ključnimi prečnimi kompetencami;
3. priporočilo Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o uvedbi evropskega ogrodja kvalifikacij za vseživljenjsko učenje⁽⁴⁾, ki nasprotuje tradicionalnemu poudarjanju „učnih vložkov“ – kot so trajanje izobraževanja ali vrsta institucije – ter spodbuja preusmeritev k pristopu, ki bi temeljil na „učnih izdih“ – torej kaj učenec zna, razume in je sposoben narediti;
4. sklepe Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, z dne 22. maja 2008 o spodbujanju ustvarjalnosti in inovativnosti v izobraževanju in usposabljanju⁽⁵⁾, v katerih je poudarjen pomen okvira ključnih kompetenc za krepitev ustvarjalnosti in inovativnosti in ki so bili podlaga za sprejetje *manifesta za ustvarjalnost in inovativnost v Evropi*, ki so ga veleposlaniki predstavili v okviru evropskega leta ustvarjalnosti in inovacij 2009;
5. sklepe Sveta z dne 22. maja 2008 o izobraževanju odraslih⁽⁶⁾, v katerih je poudarjen pomen izobraževanja odraslih kot ključne prvine vseživljenjskega učenja;
6. sklepe Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, z dne 21. novembra 2008 – Pripraviti mlade na 21. stoletje⁽⁷⁾, v katerih je poudarjeno, da so za usklajen pristop k razvoju kompetenc, ki temelji na evropskem referenčnem okviru ključnih kompetenc za vseživljenjsko učenje, potrebna večja prizadevanja, da bi izboljšali bralno pismenost in druga osnovna znanja in spretnosti;
7. sklepe Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, z dne 21. novembra 2008 o prihodnjih prednostnih nalogah za okrepljeno evropsko sodelovanje na področju poklicnega izobraževanja in usposabljanja (PIU)⁽⁸⁾, v katerih je poudarjeno, da je za PIU zlasti pomembno izboljšanje ustvarjalnosti in inovativnosti ter da je treba, da bi to dosegli, dejavno spodbujati pridobivanje ključnih kompetenc za vseživljenjsko učenje. Sklepi naj bi se usmerili na delovna mesta in spretnosti ter tako izboljšali povezavo med PIU in trgom dela;
8. sklepe Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so sestali v okviru Sveta, z dne 12. maja 2009 o okrepitvi partnerstev med izobraževalnimi ustanovami in ustanovami za usposabljanje ter socialnimi partnerji, zlasti delodajalci, na področju vseživljenjskega učenja⁽⁹⁾, v katerih je priporočeno, da se v izobraževalnih ustanovah in ustanovah za usposabljanje na vseh ravneh dovolj pozornosti nameni pridobivanju ključnih prečnih kompetenc, koristnih v poklicnem življenju;
9. sklepe Sveta z dne 26. novembra 2009 o strokovnem izpopolnjevanju učiteljev in vodstvenih delavcev šol⁽¹⁰⁾, v katerih je navedeno, da zahteve, na katere se morajo odzivati učitelji, narekujejo razvoj novih pristopov, učitelji pa morajo tudi prevzeti večjo odgovornost za dopolnitev in razvoj svojega znanja in spretnosti;
10. sklepe Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, z dne 26. novembra 2009 o izoblikovanju vloge izobraževanja v brezhizno delujočem trikotniku znanja⁽¹¹⁾, v katerih so izobraževalni zavodi in zavodi za usposabljanje pozvani, naj zagotovijo, da bodo učni načrti ter metode poučevanja in preverjanja na vseh ravneh izobraževanja vključevali in hkrati spodbujali ustvarjalnost, inovativnost in podjetnost;

⁽¹⁾ UL L 394, 30.12.2006, str. 10.⁽²⁾ UL C 290, 4.12.2007, str. 1.⁽³⁾ Dok. 6479/09.⁽⁴⁾ UL C 111, 6.5.2008, str. 1.⁽⁵⁾ UL C 141, 7.6.2008, str. 17.⁽⁶⁾ UL C 140, 6.6.2008, str. 10.⁽⁷⁾ UL C 319, 13.12.2008, str. 20.⁽⁸⁾ UL C 18, 24.1.2009, str. 6.⁽⁹⁾ Dok. 9876/09.⁽¹⁰⁾ UL C 302, 12.12.2009, str. 6.⁽¹¹⁾ UL C 302, 12.12.2009, str. 3.

IN ZLASTI GLEDE NA:

sklepe Sveta z dne 12. maja 2009 o strateškem okviru za evropsko sodelovanje v izobraževanju in usposabljanju (ET 2020) ⁽¹⁾, v katerih so predlagani načini za reševanje težav, povezanih z doslednim izvajanjem ključnih kompetenc, ter za zagotovitev bolj odprtega in ustrežnejšega izobraževanja in usposabljanja, med drugim z določitvijo prednostnih delovnih področij v delovnem obdobju 2009–2011 ter z morebitno pripravo meril na področju zaposljivosti in prilagoditvijo usklajenega okvira kazalnikov, pri čemer se posebna pozornost nameni ustvarjalnosti, inovativnosti in podjetništvu;

ZARADI NASLEDNJIH IZZIVOV:

1. sedanja gospodarska kriza ter hitre družbene, tehnološke in demografske spremembe kažejo na to, kako pomembno je zagotoviti, da vsi, zlasti pa mladi, s kakovostnim vseživljenjskim učenjem in usposabljanjem ter večjo mobilnostjo pridobijo močne kompetenc;

2. usvajanje in nadaljnje razvijanje kompetenc sta nujni za izboljšanje možnosti zaposlitve ter omogočata osebno izpolnitev, socialno vključenost in aktivno državljanstvo, saj kažeta na sposobnost posameznikov za samoorganizirano delovanje v kompleksnih, spremenljivih in nepredvidljivih okoliščinah. Kot je navedeno v priporočilu o ključnih kompetencah, zna kompetenten posameznik kombinirati znanje, spretnosti in naravnosti ter uporabiti in izkoristiti že pridobljeno znanje – ne glede na to, ali je bilo pridobljeno formalno, neformalno ali priložnostno – v novih okoliščinah;

3. v skupnem poročilu Sveta in Komisije o napredku pri izvajanju delovnega programa „Izobraževanje in usposabljanje 2010“ za leto 2010 je ugotovljeno, da:

— mnoge države reformirajo svoje izobraževalne programe izrecno na podlagi okvira ključnih kompetenc, zlasti v šolskem sektorju, vendar je treba pripraviti inovativne pristope k poučevanju in učenju in jih izvajati širše, da se zagotovi dostop do kakovostnega vseživljenjskega učenja za vse državljane,

— je zlasti treba okrepiti kompetence, potrebne za vključevanje v nadaljnje učenje in trg dela, ki sta pogosto tesno povezana. To pomeni nadaljnji razvoj pristopa, ki temelji na ključnih kompetencah, tudi zunaj šol, in sicer pri učenju odraslih in v poklicnem izobraževanju in usposabljanju (PIU) v povezavi s kbenhavnskimi procesom, ter zagotovitev večje ustreznosti visokošolskih učnih izidov za potrebe trga dela. Pomeni tudi razvoj načinov za vrednotenje in beleženje ključnih prečnih kompetenc –

ki po definiciji vključujejo učenje učenja, socialne in državljanske kompetence, dajanje pobud in podjetništvo ter kulturno zavest in izražanje ⁽²⁾ – ki so pomembne za dostop do zaposlitve in nadaljnje učenje;

— je treba razviti „skupen jezik“, ki bo povezoval področje izobraževanja/usposabljanja in dela, da bodo državljani in delodajalci lažje videli, kako kompetence in učni izidi ustrezajo nalogam in poklicem. To bi še olajšalo poklicno in krajevno mobilnost državljanov,

— je treba za krepitev kompetenc državljanov, ki bodo zato bolj pripravljeni na prihodnost, še bolj odpreti sisteme izobraževanja in usposabljanja ter jih narediti primernejše za zunanji svet;

OB Poudarjanju, da:

— navedeni izzivi narekujejo ukrepanje tako na evropski kot na nacionalni ravni v okviru prednostnih delovnih področij, posebej načrtovanih v prvem delovnem obdobju programa ET 2020 v letih 2009–2011. Pristop, ki temelji na ključnih kompetencah, je treba dosledno izvajati v šolah, predvsem da bi podprli usvajanje ključnih kompetenc in dobre učne izide pri osebah, pri katerih obstaja nevarnost, da bodo v izobraževanju dosegle slabši uspeh ter da bodo socialno izključene. Razviti je treba metode poučevanja in ocenjevanja ter spodbujati prvoten in stalen strokovni razvoj vseh učiteljev, vodij usposabljanja in vodstvenih delavcev šol v skladu s pristopom, ki temelji na kompetencah,

— je treba hkrati pojasniti in preučiti možnost povezovanja različnih evropskih pobud, katerih cilj je okrepiti kompetence državljanov, dati večji poudarek učnim izidom in zagotoviti dosleden pristop na tem področju. To bi moralo temeljiti na napredku, ki je bil dosežen z izvajanjem priporočila o ključnih kompetencah in evropskega ogrodja kvalifikacij (EOK), ter ta priporočila povezati z usvajanjem kompetenc in z učnimi izidi v vseh ustreznih okoljih in na vseh ravneh. Prav tako bi bilo treba še naprej sistematično izboljševati in krepiti usvajanje kompetenc pri izobraževanju in usposabljanju kot tudi pri delu;

ZATO Poudarja pomembnost ukrepanja na naslednjih področjih:

— potrebna so nadaljnja prizadevanja, ki bi pokazala pomembnost ključnih kompetenc na vseh stopnjah izobraževanja in usposabljanja ter v vseh obdobjih in situacijah v življenju. Poleg podpore uresničevanju ključnih kompetenc na področjih, ki so določena v priporočilu iz leta 2006, bi bilo treba priporočilo kar najbolje uporabiti za spodbujanje vseživljenjskega učenja tudi po koncu obveznega izobraževanja,

⁽¹⁾ UL C 119, 28.5.2009, str. 2.

⁽²⁾ UL L 394, 30.12.2006, str. 10 in UL C 119, 28.5.2009, str. 4.

- bolj bi bilo treba podpreti usvajanje, posodabljanje in nadaljnji razvoj celotnega niza ključnih kompetenc pri poklicnem izobraževanju in usposabljanju ter pri izobraževanju odraslih,
 - da bi študentje pridobili kompetence, ki so potrebne na trgu dela kakor tudi za nadaljnje izobraževanje in raziskovalne dejavnosti, bi tudi posodabljanje, usvajanje in nadaljnji razvoj ključnih kompetenc morali postati prednostna naloga visokega šolstva. Še zlasti je pomembno, da visokošolski zavodi študentom zagotovijo ustrezne možnosti, da lahko razvijejo sposobnost sporazumevanja v tujih jezikih ter pridobijo močne ključne prečne kompetence, saj so te nujne za usvajanje drugih spretnosti, prilagajanje različnim delovnim okoljem in aktivno državljanstvo,
 - oblikovanje učnega programa, poučevanje, ocenjevanje in učna okolja bi morali dosledno temeljiti na učnih izidih, tj. znanju, spretnostih in kompetencah, ki naj bi jih usvojili učenci. Poudariti bi bilo treba zlasti tiste ključne prečne kompetence, ki zahtevajo interdisciplinarne in inovativne metode. Da bi prešli na pristop, ki temelji na kompetencah, bi bilo treba zagotoviti, da so učitelji, vodje usposabljanja in vodstveni delavci šol usposobljeni za prevzemanje novih vlog, zajetih v pristopu, ki temelji na kompetencah. Ta proces bi lahko podprli z okrepljenim partnerstvom med izobraževalnimi zavodi in zavodi za usposabljanje ter širšo okolico, zlasti področjem dela,
 - bolj si je treba prizadevati, da bi ustrezno ocenili, zabeležili in zagotovili dokazila o kompetencah, ki so jih v vseh življenjskih obdobjih razvili državljani v formalnih, neformalnih in priložnostnih učnih okoljih, za namene zaposlitve in dostopa do nadaljnega izobraževanja ter aktivne udeležbe v družbi. Fleksibilno prehajanje na področju izobraževanja in usposabljanja lahko izboljša zaposlitvene možnosti državljanov in olajša prepoznavanje razvijajočih se kompetenc ter učnih potreb v prihodnje. Učinkovitost orodij za prepoznavanje in beleženje kompetenc bi lahko znatno izboljšali, če bi vse zainteresirane strani na področju izobraževanja in usposabljanja ter na trgu dela sprejele standardizirano terminologijo in pristop za uvrščanje,
 - obdobje programa ET 2020 v letih 2009–2011, bi bilo treba kar najbolje uporabiti znanje in stalno podporo Cedefopa ter pri učnih programih, ocenjevanju in kvalifikacijah bolj upoštevati ključne prečne kompetence; z razvijanjem specifičnih metod za poučevanje in učenje spodbujati ustvarjalnost in inovativnost ter razvijati partnerstvo med ponudniki izobraževanja in usposabljanja, podjetji in civilno družbo,
 - podprejo prvoten in stalen strokovni razvoj vseh učiteljev, vodij usposabljanja in vodstvenih delavcev šol tako v splošnem kot v poklicnem izobraževanju in usposabljanju, med drugim tudi zato, da bi bili usposobljeni za prevzemanje novih vlog, zajetih v pristopu, ki temelji na kompetencah,
 - začnejo iskati načine za nenehni razvoj ključnih kompetenc in njihovo prilagajanje izzivom posameznika v vseh obdobjih izobraževanja in dela, in sicer med drugim tudi s pregledovanjem in razvijanjem metod za ocenjevanje ključnih kompetenc na različnih stopnjah izobraževanja in usposabljanja. Preučiti bi bilo treba zlasti možnost povezave referenčnih stopenj na podlagi učnih izidov, ki jih spodbujajo države članice z izvajanjem evropskega ogrodja kvalifikacij in okvira ključnih kompetenc,
 - skupaj s socialnimi partnerji, javnimi zavodi za zaposlovanje in drugimi zainteresiranimi stranmi oblikujejo skupni jezik (ali standardizirano terminologijo), ki bo zajemal evropska znanja in spretnosti, kompetence in poklice. Ta skupni jezik bi moral bolje povezati kompetence, usvojene v učnem procesu, in poklicne potrebe na trgu dela, ter tako zblížiti področji izobraževanja/usposabljanja in dela. Lahko bi podpiral izvajanje EOK in ga nadgrajeval, tako da bi pomagal pri opisovanju, kategorizaciji in uvrščanju ponudbe izobraževanja in usposabljanja, rezultatov učenja in izkušenj posameznikov ter sorodnih zaposlitvenih priložnosti. Na splošno bi državljani, javni zavodi za zaposlovanje, poklicni svetovalci in usmerjevalci ter delodajalci tako lažje spoznali, kako pomembni so v nacionalnih kvalifikacijah učni izidi za naloge in poklice; ta skupni jezik bi lahko uporabili tudi, da bi bolje zadostili potrebam na trgu dela,
- POZIVA DRŽAVE ČLANICE IN KOMISIJO, NAJ:
- podprejo izmenjavo najboljših praks in pobud na nacionalni ravni, ki so povezane z omenjenim področjem. V skladu z delovnimi področji, ki so načrtovana za prvo delovno
 - v sodelovanju z vsemi zainteresiranimi stranmi še naprej razvijajo in spodbujajo priznavanje neformalnega in priložnostnega izobraževanja, da bi državljanom omogočili udeležbo v nadaljnjem izobraževanju in na trgu dela,

- v skladu z izvajanjem EOK še naprej razvijajo okvir Europass, da bi učinkoviteje beležili ter poudarjali znanje, spretnosti in kompetence, ki jih v številnih učnih okoljih in v vseh življenjskih obdobjih pridobijo državljani, tudi z morebitnim oblikovanjem „potnega lista osebnih spretnosti“, ki bi temeljil na obstoječih delih Europassa,
- nadaljujejo dejavnosti na področju prepoznavanja novega znanja, spretnosti in kompetenc, ki so potrebne za delo in učenje, upoštevajoč pomen sistemov poklicnega svetovanja, da bi državljanom pomagali pri njihovih prizadevanjih za

iskanje in ustvarjanje novih in boljših delovnih mest ter da bi ocenili in analizirali morebitne neustrezne kvalifikacije –

POZIVAJO KOMISIJO, NAJ:

do konca leta 2011 poroča Svetu, kako bi lahko nadaljevali program iz teh sklepov, in sodeluje z državami članicami ter zainteresiranimi stranmi pri njegovem izvajanju v skladu s prednostnimi nalogami iz sklepov Sveta z dne 12. maja 2009 o strateškem okviru za evropsko sodelovanje v izobraževanju in usposabljanju kakor tudi v okviru *strategije Evropa 2020*.

Sklepi Sveta z dne 11. maja 2010 o internacionalizaciji ⁽¹⁾ visokošolskih ustanov

(2010/C 135/04)

SVET EVROPSKE UNIJE –

OB UPOŠTEVANJU NASLEDNJEGA:

1. Z bolonjsko deklaracijo z dne 19. junija 1999 je bil vzpostavljen medvladni postopek, namenjen oblikovanju evropskega visokošolskega prostora do leta 2010, ki ga Evropska unija dejavno podpira. Ministri za visoko šolstvo iz 46 sodelujočih držav, ki so se 28. in 29. aprila 2009 sestali v mestu Leuven/Louvain-la-Neuve, so pozvali visokošolske ustanove k nadaljnji internacionalizaciji dejavnosti.
2. Svet je z Resolucijo z dne 23. novembra 2007 o posodobitvi univerz za pospeševanje konkurenčnosti Evrope v svetovnem gospodarstvu znanja ⁽²⁾ pozval države članice, naj podpirajo internacionalizacijo visokošolskih ustanov, tako da spodbujajo zagotavljanje kakovosti z neodvisnim ocenjevanjem in medsebojnim pregledom univerz, poskrbijo za večjo mobilnost, spodbujajo uporabo skupne in dvojne diplome ter poenostavijo priznavanje kvalifikacij in časa študija.
3. Evropska unija s tretjimi državami že dolgo sodeluje na podlagi sklopa politik in instrumentov, v katerih ima visokošolsko izobraževanje vedno večjo vlogo. V sporazume o sodelovanju s partnerji po vsem svetu so pogosto vključeni tudi podpora za vzpostavitev visokošolske infrastrukture in programov sodelovanja ter okviri za politični dialog na tem področju. Sodelovanje na področju visokošolskega izobraževanja je poleg tega pomemben del večstranskih okvirov sodelovanja, kot sta Unija za Sredozemlje, severna dimenzija ali vzhodno partnerstvo.
4. S Sklepom št. 1298/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 je bil vzpostavljen akcijski program Erasmus Mundus 2009–2013 za izboljšanje kakovosti visokošolskega izobraževanja in spodbujanje medkulturnega razumevanja s sodelovanjem s tretjimi državami ⁽³⁾.
5. Program *Tempus IV* (2007–2013) podpira modernizacijo visokega šolstva v partnerskih državah Vzhodne Evrope, Srednje Azije, Zahodnega Balkana in Sredozemlja, predvsem s projekti sodelovanja in partnerstvom med univerzami. Za akademsko sodelovanje z drugimi regijami po svetu so bili sprejeti drugi programi, kot so programi sodelovanja z industrializiranimi državami ali programi *EduLink*, *Nyerere* in *Alfa*.

6. Dejavnosti „Marie Curie“ v sedmem okvirnem programu za raziskave in tehnološki razvoj spodbujajo odličnost in mobilnost evropskega raziskovanja ter zagotavljajo splošno podporo razvoju vrhunskih dinamičnih kadrovskih zmogljivosti, pri čemer upoštevajo dejstvo, da ima raziskovanje že samo po sebi mednarodno razsežnost.

GLEDE NA NASLEDNJE:

1. Visokošolsko izobraževanje ima vse pomembnejše mednarodne razsežnosti, ker vse več visokošolskih ustanov izobražuje študente iz tretjih držav, se vključuje v izmenjave študentov, osebja, projektov in znanja ter sodeluje v mednarodnih akademskih in znanstvenih projektih.
2. Evropske visokošolske ustanove so zaradi kakovostnih programov, ki so edinstveni z vidika raznolikosti in poglobljenosti, zelo privlačne za mednarodni akademski svet kot študijske destinacije ter partnerice v skupnih izobraževalnih in raziskovalnih podvigih.
3. Poleg tega je Evropi uspelo oblikovati orodja, kot je skupno ogrodje kvalifikacij, ki povezujejo nacionalne sisteme in ogrodja kvalifikacij s skupno evropsko referenčno točko ⁽⁴⁾, ter uspešno oblikovati skupno razumevanje na določenih področjih, na primer glede zagotavljanja kakovosti ⁽⁵⁾, kar vzbuja vse večje zanimanje partnerjev na svetovni ravni.
4. Mednarodni programi za sodelovanje EU in politični dialog s tretjimi državami na področju visokošolskega izobraževanja omogočajo svobodnejši pretok znanja, prispevajo k večji kakovosti in mednarodnemu ugledu evropskih visokošolskih ustanov, spodbujajo raziskave in inovativnost, prispevajo pa tudi k boljši mobilnosti in medkulturnemu dialogu ter spodbujajo mednarodni razvoj v skladu s cilji zunanje politike EU.

OB SKLICEVANJU NA NASLEDNJE:

Svet meni, da je v visokošolskem izobraževanju za študente, profesorje in raziskovalce zelo pomembno spodbujanje učne mobilnosti, ki bogati človeški kapital s pridobivanjem in izmenjavo znanja, razvojem jezikovnih in medkulturnih kompetenc ter s spodbujanjem osebnih stikov zagotavlja boljše možnosti za zaposlitev. Svobodnejši pretok znanja, ki ga omogoča mobilnost, lahko poleg tega okrepi ustvarjalnost in inovativnost.

⁽¹⁾ V tem besedilu izraz „internationalizacija“ pomeni razvoj mednarodnega sodelovanja med visokošolskimi ustanovami v EU in tretjih državah.

⁽²⁾ Dok. 16096/1/07 REV 1.

⁽³⁾ UL L 340, 19.12.2008, str. 83.

⁽⁴⁾ Evropsko ogrodje kvalifikacij (UL C 111, 6.5.2008, str. 1).

⁽⁵⁾ Npr. evropski register za zagotavljanje kakovosti v visokem šolstvu ter evropski standardi in smernice za zagotavljanje kakovosti v evropskem visokošolskem prostoru; prvi in drugi so bili vzpostavljeni v okviru bolonjskega procesa.

SE KLJUB TEMU ZAVEDA, DA:

izobraževalne ustanove po vsem svetu vse bolj tekmujejo, da bi v okviru mobilnosti pridobile čim več mednarodnih študentov, in da hkrati tudi drugi partnerji na svetovni ravni razvijajo strategije, da bi spodbudili odpiranje svojih visokošolskih ustanov navzven in pritegnili najbolj nadarjene;

SE STRINJA, DA:

1. je mednarodno sodelovanje na področju visokošolskega izobraževanja pomembno in koristno in si zato zasluži podporo na nacionalni ravni in na ravni EU. Takšno sodelovanje prispeva k izboljšanju kakovosti in inovativnosti poučevanja, učenja in raziskovanja ter prinaša koristi tudi pri ustvarjanju znanja. Visokošolsko izobraževanje ima osrednjo vlogo pri razvoju posameznikov in družb, saj spodbuja socialni, kulturni in gospodarski razvoj ter aktivno državljanstvo in etične vrednote. Sodelovanje na področju visokošolskega izobraževanja bi moralo biti zato vključeno v politike EU za zunanje sodelovanje in hkrati biti prilagojeno posebnim potrebam, interesom in razvoju zadevnih partnerskih držav, pri čemer ne bi smeli pozabiti na načelo subsidiarnosti;
2. je treba podpreti tiste pobude in programe EU, ki spodbujajo sodelovanje na področju visokošolskega izobraževanja in imajo evropsko razsežnost, ter pobude in programe, ki spodbujajo delo visokošolskih ustanov v skupnih akademskih projektih in pri krepitvi evropskih mrež ter s tem pri odpravljanju preostalih ovir med nacionalnimi sistemi. Spodbujanje sodelovanja evropskih visokošolskih ustanov s primerljivimi ustanovami na svetovni ravni je pomembno, ker zagotavlja kakovost in odličnost. Tovrstno sodelovanje je med drugim že pripomoglo k uvedbi inovativnih študijskih smeri ter omogočilo nadnacionalne programe za pridobitev skupne, dvojne in večkratne diplome. Programe EU za akademsko sodelovanje bi bilo treba organizirati tako, da bodo omogočali razvoj zelo prepoznavnih in učinkovitih izvedbenih mehanizmov ter v svet pošiljali jasna, dosledna in prepričljiva sporočila;
3. je visokošolsko izobraževanje v Uniji postalo še bolj privlačno, odkar je sistem diplom zaradi vseevropskega bolonjskega procesa bolj združljiv in primerljiv, pa tudi zaradi uspeha EU pri prilagajanju skupnih pristopov in orodij v zvezi s priznavanjem kvalifikacij in zagotavljanjem kakovosti. Spodbujanje teh prizadevanj na svetovni ravni in odziv na vse večje zanimanje tretjih držav je v skupnem interesu. Forum o politiki izobraževanja v okviru bolonjskega procesa, ki spodbuja politični dialog med evropskim visokošolskim prostorom in drugimi deli sveta, je dobrodošlo orodje za izmenjavo informacij o konkretnih zadevah, ki so v skupnem interesu;
4. bo lahko Evropa zaradi pobud, ki mednarodnim akterjem bolj razumljivo in pregledno predstavljajo evropsko visokošolsko izobraževanje, še privlačnejša študijska destinacija. Treba je nadaljevati študijo za pripravo seznama raznovrst-

tnih nalog in dejavnosti visokošolskih ustanov in oceno izvedljivosti evropskega instrumenta za preglednost, da bi lahko omogočili boljšo „berljivost“ in večjo prepoznavnost posebnih kakovosti evropskega visokošolskega izobraževanja;

5. se vse več tretjih držav zanima za skupne politike in instrumente, ki jih razvija EU za podporo državam članicam pri posodobitvi različnih izobraževalnih sistemov, pri čemer so posebno pozornost pritegnili evropski sistem prenašanja in zbiranja kreditnih točk (ECTS) in evropsko ogrodje kvalifikacij (EQF). Zato je treba poleg mednarodnih akademskih programov sodelovanja na področju visokošolskega izobraževanja dodatno razvijati tudi politični dialog s številnimi zainteresiranimi svetovnimi partnerji, da bi omogočili izmenjavo izkušenj in dobre prakse, ustvarjanje lokalnih zmogljivosti in izboljšanje politik EU na podlagi pozitivnih odzivov;
6. bi moralo biti mednarodno akademsko sodelovanje tudi v prihodnje pomembno sredstvo EU za podporo partnerjem pri posodabljanju, ker lahko EU s strukturiranimi partnerstvi med evropskimi izobraževalnimi ustanovami in tistimi iz tretjih držav prispeva k ustvarjanju lokalnih zmogljivosti – v okviru visokošolskih institucij in na drugih področjih –, obdrži usposobljeno univerzitetno osebje ter okrepi mednarodne izmenjave in mobilnost na akademski ravni;

V SKLADU S TEM POZIVA DRŽAVE ČLANICE, NAJ:

v sodelovanju z visokošolskimi ustanovami ter ob upoštevanju njihove avtonomije ter nacionalnih praks sprejmejo ukrepe za:

1. spodbujanje resnično mednarodne kulture v teh ustanovah, na primer s:
 - (a) spodbujanjem sodelovanja in medsebojnega povezovanja med visokošolskimi ustanovami, svetom raziskav in poslovnim sektorjem na mednarodni ravni, in sicer v okviru prizadevanj za popolnoma delujoč trikotnik znanja;
 - (b) spodbujanjem in podpiranjem mobilnosti mednarodnih študentov, učiteljev, raziskovalcev in drugega osebja;
 - (c) poklicnim usposabljanjem študentov, učiteljev, raziskovalcev in drugih udeležencev v visokošolskem izobraževanju ter zagotavljanjem možnosti za pridobivanje strokovnih kompetenc, potrebnih za delo v odprtem mednarodnem okolju;
 - (d) zaposlovanjem osebja z mednarodnimi izkušnjami, ki lahko domače študente in profesorje spodbudi k večji odprtosti navzven;

- (e) zagotavljanjem visokokakovostnih učnih načrtov ter uporabo metod poučevanja, ki upoštevajo mednarodno razsežnost;
- (f) vzpostavitev institucionalnega okvira, ki spodbuja sodelovanje študentov, profesorjev in raziskovalcev v mednarodnih programih, v programih za pridobivanje skupnih, dvojnih in večkratnih diplom ter v raziskovalnih projektih;
- (g) spodbujanjem visokošolskih ustanov pri oblikovanju strategij za internacionalizacijo in/ali pri vključevanju te razsežnosti v razvojne načrte;
2. večjo privlačnost visokošolskih institucij na mednarodni ravni, na primer s:
- (a) spodbujanjem akademske odličnosti evropskih univerz in izboljšanjem njihove mednarodne prepoznavnosti kot zanimivih krajev za študij in raziskave;
- (b) bolj kakovostnimi službami za pomoč mednarodnim študentom, profesorjem, raziskovalcem in drugemu osebju ob prihodu, med bivanjem in ob vrnitvi;
- (c) udeležbo v mednarodnih omrežjih za sodelovanje, projektih ter skupnih izobraževalnih in raziskovalnih programih;
- (d) spodbujanjem razvoja visokokakovostnih skupnih, dvojnih in večkratnih diplom, vključno s skupnim mentorstvom za disertacije;
- (e) s poenostavitvijo priznavanja kvalifikacij in časa študija v tujini ob ustreznem upoštevanju mehanizmov zagotavljanja kakovosti;
3. spodbujanje globalne razsežnosti in ozaveščanja glede družbene odgovornosti visokošolskih ustanov, na primer s:
- (a) podpiranjem novih, inovativnih oblik nadnacionalnega sodelovanja med visokošolskimi ustanovami;
- (b) zagotavljanjem in izboljšanjem nepristranskega dostopa do visokošolskega izobraževanja in mednarodnih programov mobilnosti, in sicer z ustreznimi spodbudami in pomočjo;
- (c) vračanjem znanja družbi na lokalni, nacionalni in svetovni ravni, s tem pa pomagati pri odzivanju na potrebe družbe in pomembne družbene izzive –
- ZATO POZIVA KOMISIJO, NAJ:
1. v sodelovanju z državami članicami in ob doslednem spoštovanju avtonomije visokošolskih ustanov pripravi mednarodno strategijo EU za visokošolsko izobraževanje, katere cilj sta boljša usklajenost in dopolnjevanje sedanjih pobud za mednarodno sodelovanje na ravni EU in na nacionalni ravni in ki bo še naprej opozarjala na privlačnost evropskega visokošolskega izobraževanja, raziskav in inovacij in z njimi povezanih zunanjih dejavnosti ter programov in politik EU za sodelovanje na tem področju;
2. zagotovi, da bosta v to strategijo vključeni učna mobilnost in mobilnost na področju raziskav, torej izmenjave med EU in ostalim svetom;
3. še naprej podpira mednarodna partnerstva na področju visokega šolstva, mednarodno akademsko sodelovanje in ukrepe za ustvarjanje zmogljivosti ter spodbuja politični dialog na področju visokošolskega izobraževanja z zainteresiranimi tretjimi državami;
4. spodbuja izmenjavo izkušenj in dobre prakse na tem področju.

Sklepi Sveta z dne 10. maja 2010 o prispevku kulture k regionalnemu in lokalnemu razvoju

(2010/C 135/05)

SVET EVROPSKE UNIJE –

privlačnost in pospešili gospodarski razvoj ter spodbudili uveljavljanje pomena kulturne dediščine v Evropi,

OB SKLICEVANJU NA:

— zadevno politično podlago, kot je podana v prilogi k tem sklepom,

— tako gospodarske kot tudi družbene izzive, s katerimi se sooča Evropska unija, in potrebo po evropski strategiji za reševanje teh izzivov,

— svojstveno vrednost kulture ter pomen, ki ga ima kultura kot gonilna sila konkurenčnega, inovativnega in vključujočega tržnega gospodarstva in kot sredstvo za spodbujanje socialne kohezije,

— posebno kulturno bogastvo in raznolikost evropskih regij in mest zaradi njihove bližine potrebam državljanov in lokalnih interesnih skupin ter vloge, ki jo imajo kot platforme za gospodarsko, socialno in teritorialno kohezijo,

— prispevek kulture ter kulturnega in ustvarjalnega sektorja k lokalnemu in regionalnemu razvoju z večjo privlačnostjo evropskih regij in z razvojem trajnostnega turizma, ustvarjanjem novih zaposlitvenih priložnosti, proizvodov in storitev ter razvijanjem novih veščin in kompetenc;

SOGLAŠA, DA:

— so kultura, ustvarjalnost in inovacije nedvomno povezane, kar prispeva k družbenemu in gospodarskemu napredku. Zato je nujno treba okrepiti prispevek kulture, zlasti kulturnega in ustvarjalnega sektorja, k „strategiji Evropa 2020“ za pametno, trajnostno in vključujočo rast;

MENI, DA JE ZA POVEČANJE PRISPEVKA KULTURE K LOKALNEMU IN REGIONALNEMU RAZVOJU TREBA:

— vključiti kulturo kot strateški in horizontalni element v evropske in nacionalne politike za družbeni in gospodarski razvoj evropskih regij in mest,

— spodbujati strateško vlaganje v kulturo ter kulturni in ustvarjalni sektor, zlasti MSP, na lokalni in regionalni ravni, za razvijanje ustvarjalnih in dinamičnih družb,

— spodbujati kulturne dejavnosti, da prispevajo k trajnostnemu turizmu, s čimer bi odločno povečali lokalno in regionalno

— z izvajanjem kulturnih in ustvarjalnih dejavnosti, prilagojenih hitro spreminjajočemu se okolju, povečati ozaveščenost nosilcev odločanja o lokalnih in regionalnih politikah, ki omogočajo razvoj novih kompetenc, s ciljem razvijanja novih veščin, izboljšanja človeškega kapitala in spodbujanja socialne kohezije,

— okrepiti čezmejne, nadnacionalne in medregionalne kulturne pobude kot sredstvo za povezovanje različnih narodov in regij Evrope ter okrepitev ekonomske, socialne in teritorialne kohezije;

OB UPOŠTEVANJU NAČELA SUBSIDIARNOSTI DOLOČA NASLEDNJA PREDNOSTNA PODROČJA:

1. Vključevanje kulture v politike lokalnega in regionalnega razvoja

Države članice in Komisija naj:

(a) okrepijo vlogo kulture v celostnih lokalnih in regionalnih razvojnih politikah, vključno z infrastrukturo, urbano prenavo, diverzifikacijo podeželja, storitvami, podjetništvom, turizmom, raziskavami in inovacijami, izboljšanjem kakovosti človeškega kapitala, socialno vključenostjo in medregionalnim sodelovanjem;

(b) povečajo vertikalne in horizontalne sinergije med kulturnim in drugimi sektorji ter okrepijo partnerstva med javnimi in zasebnimi zainteresiranimi stranmi;

(c) podpirajo z dokazi podprt pristop k naložbam v kulturo na lokalni in regionalni ravni z uporabo mehanizmov vrednotenja in ocenjevanja učinkov;

(d) krepijo sodelovanje in izmenjavo dobrih praks med državami članicami, evropskimi regijami, mesti in zainteresiranimi stranmi;

(e) spodbujajo obveščanje in večjo ozaveščenost o prispevku kulture k lokalnemu in regionalnemu razvoju;

(f) omogočijo boljše razumevanje regulativnega okvira in izvedbenih postopkov instrumentov kohezijske politike, ki vključujejo zlasti zainteresirane strani s področja kulture v javnem in zasebnem sektorju, vključno s civilno družbo, in ki pripomorejo k večji ozaveščenosti o kulturni razsežnosti med odgovornimi za politike lokalnega in regionalnega razvoja.

Države članice naj:

- (a) vključijo zainteresirane strani s področja kulture v celosten pristop „od spodaj navzgor“ do programov za lokalni in regionalni razvoj, po potrebi tudi v okviru evropske kohezijske politike;
- (b) vključijo lokalne in regionalne organe v izvajanje evropske agende za kulturo, da bi bila kulturna politika usklajena s pričakovanji in potrebami evropskih regij in mest;
- (c) spodbujajo celostne strategije za lokalni razvoj, katerih cilj je izravnati razlike med državljani, nastale zaradi geografskega položaja, ki vplivajo na njihov dostop do kulture.

Komisija naj:

- (a) zbira in razširja primere najboljših praks na evropski ravni ter razvija instrumente za izmenjavo informacij na evropski ravni.

2. Spodbujanje ugodnega okolja na lokalni in regionalni ravni za boljši razvoj kulturnega in ustvarjalnega sektorja, zlasti MSP

Države članice in Komisija naj:

- (a) bolje izkoristijo instrumente kohezijske politike in druge ustrezne programe financiranja, da bi se čim bolj povečala podpora kulturnemu in ustvarjalnemu sektorju, tudi z olajšanjem dostopa do informacij o možnostih financiranja in zagotavljanjem svetovalnih storitev;
- (b) podpirajo ustanavljanje inkubatorjev v kulturnem in ustvarjalnem sektorju na lokalni in regionalni ravni ter tako spodbujajo podjetništvo;
- (c) preučijo načine za spodbujanje novih poslovnih modelov in utrjevanje ustvarjalnih grozdov in poslovnih raziskovalnih središč ter v ta namen izkoristijo priložnosti, ki se ponujajo z aplikacijami in uporabo IKT;

(d) podpirajo in krepijo dostop MSP v kulturnem in ustvarjalnem sektorju do digitalnih in fizičnih distribucijskih kanalov s politiko, ki spodbuja čim širšo distribucijo in kroženje umetniških del, pri čemer je treba zagotoviti pravično plačilo za akterje v celotni ustvarjalni verigi.

Države članice naj:

- (a) spodbujajo ugodno regulativno okolje za MSP v kulturnem in ustvarjalnem sektorju ter raziščejo inovativne načine za omogočanje dostopa do finančnih sredstev, tako javnih kot tudi zasebnih;
- (b) pospešujejo boljše komunikacijo med kulturnim in ustvarjalnim sektorjem ter finančnimi storitvami s spodbujanjem poslovnega menedžmenta, raziskav in inovacij ter finančnega in informacijskega usposabljanja za podjetja, delodajalce in posameznike, ki delajo v kulturnem sektorju.

Komisija naj:

- (a) pripiše večji pomen kulturnemu in ustvarjalnemu sektorju v ključnih političnih pobudah, ustreznih strategijah in programih Evropske unije.

3. Okrepitev prispevka kulture k trajnostnemu turizmu

Države članice in Komisija naj:

- (a) spodbujajo razvoj kulturnega turizma kot ključnega elementa trajnostnega turizma in ustrezno pozornost namenijo varstvu okolja, kulturne dediščine, krajine ter kakovosti življenja.

Države članice naj:

- (a) pospešujejo revitalizacijo virov, lastnih posamezni regiji, in se pri tem še posebej osredotočijo na kulturno dediščino (materialno in nematerialno), kulturno izražanje in sorodne dejavnosti;
- (b) spodbujajo kulturne dejavnosti, ki upoštevajo in spoštujejo posebnosti regije ter promovirajo njeno podobo, obenem pa omogočajo udeležbo in sodelovanje lokalnega prebivalstva;
- (c) v okviru okoljskega izobraževanja dodatno povečajo ozaveščenost o potrebi po zaščiti kulturne in naravne dediščine, da bi pri turistih in ponudnikih turističnih storitev spodbujali odgovorno ravnanje.

4. Spodbujanje ustvarjalnosti v izobraževanju in usposabljanju za razvijanje novih veščin, izboljšanje človeškega kapitala in spodbujanje socialne kohezije

Države članice in Komisija naj:

- (a) spodbujajo ustvarjalnost in inovativnost v izobraževalnem in poslovnem sektorju prek mrež med izobraževalnimi ustanovami, raziskovalnimi središči, kulturnimi delavci in podjetji;
- (b) okrepijo povezave med kulturnim, izobraževalnim in poslovnim sektorjem na lokalni in regionalni ravni, da bi pospešile vključevanje mladih in ljudi z manj priložnostmi na trg dela in jim omogočile pridobitev komunikacijskih in podjetniških veščin, potrebnih v razvijajočem se družbeno-gospodarskem okolju.

Države članice naj:

- (a) skupaj z ustreznimi lokalnimi in regionalnimi organi ocenijo morebitne potrebe posamezne regije po določenih veščinah in preučijo načine, kako lahko kultura prispeva k politikam, namenjenim izboljšanju lokalnega človeškega kapitala;
- (b) Spodbujajo kulturno in umetniško izobraževanje kot pomembn element vseživljenjskega učenja

Komisija naj:

- (a) opredeli potrebne veščine in potrebe kulturnega in ustvarjalnega sektorja za prilagajanje novim izzivom, ki so posledica digitalizacije, demografskih sprememb in spremenjajočih se gospodarskih razmer;
- (b) uporabi obstoječe instrumente v podporo učni mobilnosti strokovnjakov v kulturnem in ustvarjalnem sektorju, med

drugim tudi mladih podjetnikov, in spodbuja nove oblike učenja, npr. čezmejne pobude za vzajemno učenje.

5. Poglobitev čezmejnega, nadnacionalnega in medregionalnega kulturnega sodelovanja

Države članice in Komisija naj:

- (a) pospešujejo kulturno sodelovanje in mobilnost kulturnih izvajalcev med različnimi regijami Evrope;
- (b) podpirajo razvoj čezmejnih in medregionalnih kulturnih projektov in dejavnosti, ki izpostavljajo lokalne posebnosti območja in spodbujajo udeležbo državljanov.

Države članice naj:

- (a) spodbujajo uporabo instrumentov kohezijske politike za krepitev čezmejnega, nadnacionalnega in medregionalnega sodelovanja.

Komisija naj:

- (a) še naprej podpira kulturne pobude v okviru instrumentov kohezijske politike in pri tem igra vlogo pospeševalca dobrih praks, izmenjav in inovacijskih laboratorijev;
- (b) med zainteresiranimi stranmi intenzivno razširja ustrezne študije in primere dobre prakse –

POZIVA DRŽAVE ČLANICE IN KOMISIJO, NAJ:

v skladu s svojimi pristojnostmi te prednostne naloge upoštevajo pri oblikovanju in izvajanju sedanjih in prihodnjih politik za lokalni in regionalni razvoj ter pri izvajanju evropske kohezijske politike.

PRILOGA

Svet ob sprejetju teh sklepov opozarja zlasti na:

- Konvencijo UNESCO o zaščiti in spodbujanju raznolikosti kulturnega izražanja (20. oktober 2005),
- Uredbo Sveta (ES) št. 1083/2006 z dne 11. julija 2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1260/1999,
- Sklepe Sveta o prispevku kulturnega in ustvarjalnega sektorja k uresničevanju lizbonskih ciljev (24. maj 2007),
- Sporočilo Komisije: Program za trajnostni in konkurenčni evropski turizem (19. oktober 2007),
- Resolucijo Sveta o evropski agendi za kulturo (16. november 2007),
- Sklepe predsedstva z zasedanja Evropskega sveta (13. in 14. marec 2008), v katerih Evropski svet ugotavlja, da je za zagotovitev prihodnje rasti ključno v celoti razviti inovacijski in ustvarjalni potencial evropskih državljanov, ki temelji na evropski kulturi in znanstveni odličnosti (dok. 7652/08),
- Sklepe Sveta o medkulturnih zmožnostih (22. maj 2008),
- Sklepe Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, o delovnem načrtu za področje kulture 2008–2010,
- Sklepe Sveta o kulturi, ki spodbuja ustvarjalnost in inovacije (12. maj 2009),
- Sporočilo Komisije Evropa 2020 – Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast (3. marec 2010),
- Zeleno knjigo o sproščanju potenciala kulturnih in ustvarjalnih sektorjev (27. april 2010),

Študije:

- Uporaba člena 151(4) Pogodbe ES: Uporaba sredstev strukturnih skladov na področju kulture v obdobju 1994–1999 (dok. 6929/04),
 - Ekonomija kulture v Evropi. Urednik: KEA European Affairs (13. november 2006),
 - Vpliv kulture na ustvarjalnost. Urednik: KEA European Affairs (junij 2009),
 - Prispevek kulture k lokalnemu in regionalnemu gospodarskemu razvoju v okviru evropske regionalne politike (april 2010).
-

EVROPSKA KOMISIJA

Menjalni tečaji eura ⁽¹⁾

24. maja 2010

(2010/C 135/06)

1 euro =

Valuta	Menjalni tečaj	Valuta	Menjalni tečaj		
USD	ameriški dolar	1,2360	AUD	avstralski dolar	1,4928
JPY	japonski jen	111,63	CAD	kanadski dolar	1,3095
DKK	danska krona	7,4421	HKD	hongkonški dolar	9,6421
GBP	funt šterling	0,86080	NZD	novozelandski dolar	1,8429
SEK	švedska krona	9,7960	SGD	singapurski dolar	1,7408
CHF	švicarski frank	1,4339	KRW	južnokorejski won	1 500,79
ISK	islandska krona		ZAR	južnoafriški rand	9,7392
NOK	norveška krona	8,0848	CNY	kitajski juan	8,4400
BGN	lev	1,9558	HRK	hrvaška kuna	7,2715
CZK	češka krona	25,664	IDR	indonezijska rupija	11 446,75
EEK	estonska krona	15,6466	MYR	malezijski ringit	4,1029
HUF	madžarski forint	278,34	PHP	filipinski peso	57,547
LTL	litovski litas	3,4528	RUB	ruski rubelj	38,4500
LVL	latvijski lats	0,7074	THB	tajski bat	40,112
PLN	poljski zlot	4,1150	BRL	brazilski real	2,3026
RON	romunski leu	4,1820	MXN	mehiški peso	16,0745
TRY	turška lira	1,9488	INR	indijska rupija	58,0730

⁽¹⁾ Vir: referenčni menjalni tečaj, ki ga objavlja ECB.

Menjalni tečaji eura ⁽¹⁾**25. maja 2010**

(2010/C 135/07)

1 euro =

Valuta	Menjalni tečaj	Valuta	Menjalni tečaj		
USD	ameriški dolar	1,2223	AUD	avstralski dolar	1,5047
JPY	japonski jen	109,53	CAD	kanadski dolar	1,3204
DKK	danska krona	7,4404	HKD	hongkonški dolar	9,5370
GBP	funt šterling	0,85205	NZD	novozelandski dolar	1,8474
SEK	švedska krona	9,8275	SGD	singapurski dolar	1,7345
CHF	švicarski frank	1,4244	KRW	južnokorejski won	1 529,06
ISK	islandska krona		ZAR	južnoafriški rand	9,7373
NOK	norveška krona	8,1270	CNY	kitajski juan	8,3495
BGN	lev	1,9558	HRK	hrvaška kuna	7,2733
CZK	češka krona	25,647	IDR	indonezijska rupija	11 428,04
EEK	estonska krona	15,6466	MYR	malezijski ringit	4,1124
HUF	madžarski forint	280,38	PHP	filipinski peso	57,591
LTL	litovski litas	3,4528	RUB	ruski rubelj	38,5050
LVL	latvijski lats	0,7074	THB	tajski bat	39,750
PLN	poljski zlot	4,1642	BRL	brazilski real	2,3236
RON	romunski leu	4,1839	MXN	mehiški peso	16,2297
TRY	turška lira	1,9464	INR	indijska rupija	58,3200

⁽¹⁾ Vir: referenčni menjalni tečaj, ki ga objavlja ECB.

V

(Objave)

UPRAVNI POSTOPKI

EVROPSKA KOMISIJA

**Razpis za zbiranje predlogov – MOVE/SUB/01-2010 v zvezi s cestno varnostjo in notranjim trgov:
promet po celinskih plovnih poteh**

(2010/C 135/08)

Evropska komisija namerava dodeliti subvencije v skupnem okvirnem znesku 2 250 000 EUR za spodbujanje ciljev prometne politike. Prednostne naloge politike so določene v Delovnem programu za leto 2010, ki ga je sprejela Evropska komisija.

Glavni izbrani temi sta cestna varnost in notranji trg za promet po celinskih plovnih poteh.

Informacije o razpisu za zbiranje predlogov so na voljo na spletni strani Generalnega direktorata za mobilnost in promet:

http://ec.europa.eu/transport/grants/index_en.htm

POSTOPKI V ZVEZI Z IZVAJANJEM SKUPNE TRGOVINSKE POLITIKE

EVROPSKA KOMISIJA

Obvestilo o izteku nekaterih protidampinških ukrepov

(2010/C 135/09)

Komisija obvešča, da bo navedeni protidampinški ukrep kmalu prenehal veljati.

To obvestilo je objavljeno v skladu s členom 11(2) Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 ⁽¹⁾ o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti.

Izdelek	Država porekla ali izvoza	Ukrepi	Sklicevanje	Datum poteka veljavnosti
Magnezijev oksid	Ljudska republika Kitajska	Protidampinška dajatev	Uredba Sveta (ES) št. 778/2005 (UL L 131, 25.5.2005, str. 1)	26.5.2010

⁽¹⁾ UL L 343, 22.12.2009, str. 51.

DRUGI AKTI

EVROPSKA KOMISIJA

Obvestilo za Nayifa Bin-Muhammada al-Qahtanija in Qasima Yahaya Mahdi al-Rimija, ki sta bila dodana na seznam iz členov 2, 3 in 7 Uredbe Sveta (ES) št. 881/2002 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte, povezane z Osama bin Ladnom, mrežo Al-Kaida in talibani, na podlagi Uredbe Komisije (EU) št. 450/2010

(2010/C 135/10)

1. Skupno stališče 2002/402/SZVP⁽¹⁾ poziva Unijo, naj zamrzne sredstva in gospodarske vire Osama bin Ladna, članov organizacije Al-Kaida in talibanov ter drugih posameznikov, skupin, podjetij in subjektov, povezanih z njimi, kakor so navedeni na seznamu, sestavljenem glede na RVS 1267(1999) in 1333(2000), ki ga mora odbor ZN, ustanovljen v skladu z RVS 1267(1999), redno posodabljati.

Seznam, ki ga je sestavil ta odbor ZN, vsebuje:

- organizacijo Al-Kaida, talibane in Osamo bin Ladna,
- fizične ali pravne osebe, subjekte, organe in skupine, povezane z Al-Kaido, talibani in Osamo bin Ladnom,
- ter
- pravne osebe, subjekte in organe, ki so v lasti ali pod nadzorom katere koli od teh povezanih oseb, subjektov, organov in skupin, ali jih ti kako drugače podpirajo.

Dejanja ali dejavnosti, ki kažejo na „povezanost“ posameznikov, skupin, podjetij ali subjektov z Al-Kaido, Osamo bin Ladnom ali talibani, vključujejo:

- (a) sodelovanje pri financiranju, načrtovanju, omogočanju, pripravi ali izvedbi dejanj ali dejavnosti Al-Kaide, talibanov ali Osame bin Ladna ali katere koli njihove celice, podorganizacije, odcepljene skupine ali podskupine, v povezavi z njimi, pod njihovim imenom, v njihovem imenu ali v njihovo podporo;
- (b) dobavo, prodajo ali posredovanje orožja in z njim povezanega materiala komur koli od njih;
- (c) novačenje za kogar koli od njih
- ali
- (d) druga podporna dejanja ali dejavnosti kogar koli od njih.

2. Odbor ZN je 11. maja 2010 odločil, da se Nayifa Bin-Muhammada al-Qahtanija in Qasima Yahaya Mahdi al-Rimija doda na ustrezni seznam. Oba lahko Odboru ZN kadar koli predložita zahtevo za ponovno proučitev odločitve o njuni umestitvi na zgoraj navedeni seznam ZN s priloženimi dokazili. Zahtevo je treba poslati na naslednji naslov:

United Nations — Focal point for delisting
Security Council Subsidiary Organs Branch
Room S-3055 E
New York, NY 10017
UNITED STATES OF AMERICA

⁽¹⁾ UL L 139, 29.5.2002, str. 4. Skupno stališče, kakor je bilo nazadnje spremenjeno s Skupnim stališčem 2003/140/SZVP (UL L 53, 28.2.2003, str. 62).

Več informacij je na voljo na <http://www.un.org/sc/committees/1267/delisting.shtml>.

3. Komisija je na podlagi odločitve ZN iz člena 2 sprejela Uredbo (EU) št. 450/2010 ⁽¹⁾, ki spreminja Prilogo I k Uredbi Sveta (ES) št. 881/2002 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte, povezane z Osama bin Lадnom, mrežo Al-Kaida in talibani ⁽²⁾. Sprememba, sprejeta v skladu s členom 7(1)(a) in členom 7a(1) Uredbe (ES) št. 881/2002 dodaja osebi Nayifa Bin-Muhammada al-Qahtanija in Qasima Yahaya Mahdi al-Rimija na seznam iz Priloge I navedene uredbe (v nadaljnjem besedilu: Priloga I).

Za posameznike in subjekte, dodane v Prilogo I, se uporabljajo naslednji ukrepi iz Uredbe (ES) št. 881/2002:

1. zamrznitev vseh sredstev in gospodarskih virov, ki pripadajo zadevnim posameznikom in subjektom, so v njihovi lasti ali ti posamezniki in subjekti z njimi razpolagajo, ter (splošna) prepoved neposrednega ali posrednega dajanja sredstev in gospodarskih virov tem posameznikom in subjektom na voljo ali v njihovo korist (člena 2 in 2a ⁽³⁾)

ter

2. prepoved neposredne ali posredne odobritve, prodaje, dobave ali posredovanja tehničnih nasvetov, pomoči ali usposabljanja v zvezi z vojaškimi dejavnostmi kateremu koli od zadevnih posameznikov in subjektov (člen 3).

4. Člen 7a Uredbe (EC) št. 881/2002 ⁽⁴⁾ določa postopek revizije sprejete odločitve, kadar osebe, uvrščene na seznam, predložijo pripombe na razloge za uvrstitev na seznam. Posamezniki in subjekti, dodani v Prilogo I z Uredbo (EU) št. 450/2010, lahko od Komisije zahtevajo, da obrazloži njihovo uvrstitev na seznam. Zahtevo je treba poslati na naslov:

European Commission
'Restrictive measures'
Rue de la Loi/Wetstraat 200
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

5. Obenem je treba opozoriti, da je zadevnim posameznikom in subjektom omogočeno, da v skladu s pogoji iz člena 263 Pogodbe o delovanju Evropske unije v postopku pred Splošnim sodiščem Evropske unije izpodbijajo Uredbo (EU) št. 450/2010.

6. Osební podatki zadevnih posameznikov bodo obdelani v skladu s pravili Uredbe (ES) št. 45/2001 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti (zdaj Unije) in o prostem pretoku takih podatkov ⁽⁵⁾. Vse zahteve, npr. po dodatnih informacijah ali za uveljavljanje pravic po Uredbi (ES) št. 45/2001 (kot so dostopanje do osebnih podatkov ali njihovo popravljanje), je treba poslati Komisiji na naslov iz točke 4 zgoraj.

7. Zaradi pravne varnosti je treba posameznike in subjekte, dodane v Prilogo I opozoriti, da lahko pri pristojnih organih v zadevni državi članici oziroma zadevnih državah članicah, kakor so navedeni v Prilogi II k Uredbi (ES) št. 881/2002, vložijo prošnjo za pridobitev dovoljenja glede uporabe zamrznjenih sredstev in gospodarskih virov za nujne potrebe ali posebna plačila v skladu s členom 2a navedene uredbe.

⁽¹⁾ UL L 217, 26.5.2010, str. 8.

⁽²⁾ UL L 139, 29.5.2002, str. 9.

⁽³⁾ Člen 2a je bil vstavljen z Uredbo Sveta (ES) št. 561/2003 (UL L 82, 29.3.2003, str. 1).

⁽⁴⁾ Člen 7a je bil vstavljen z Uredbo Sveta (ES) št. 1286/2009 (UL L 346, 23.12.2009, str. 42).

⁽⁵⁾ UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

Objava vloge na podlagi člena 6(2) Uredbe Sveta (ES) št. 510/2006 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila

(2010/C 135/11)

Ta objava daje pravico do ugovora zoper vlogo na podlagi člena 7 Uredbe Sveta (ES) št. 510/2006 ⁽¹⁾. Izjavo o ugovoru mora Komisija prejeti v šestih mesecih po dnevu te objave.

POVZETEK

UREDBA SVETA (ES) št. 510/2006

„LIMONE DI SIRACUSA“

ES št.: IT-PGI-0005-0502-11.10.2005

ZOP () ZGO (X)

Ta povzetek zajema glavne elemente specifikacije proizvoda za informativne namene.

1. Pristojna služba v državi članici:

Naziv: Ministero delle Politiche Agricole e Forestali
Naslov: Via XX Settembre 20
00187 Roma RM
ITALIA
Tel. +39 0646455104
Faks +39 0646655306
E-naslov: sacco7@politicheagricole.gov.it

2. Vlagatelj:

Naziv: Consorzio del Limone di Siracusa
Naslov: c/o SOAT 30 — viale Teracati 39
96100 Siracusa SR
ITALIA
Tel. +39 093138234
Faks +39 093138234
E-naslov: —
Sestava: proizvajalci/predelovalci (X) drugo ()

3. Vrsta proizvoda:

Razred 1.6: Sadje, zelenjava in žita, sveži ali predelani

4. Specifikacija:

(povzetek zahtev v skladu s členom 4(2) Uredbe (ES) št. 510/2006)

4.1 Naziv:

„Limone di Siracusa“

4.2 Opis:

Zaščitena geografska označba „Limone di Siracusa“ se uporablja samo za kultivar „Femminello“ in njegove klone, ki izhajajo iz rastlinske vrste *Citrus limon (L) Burm.*, pridelane v specializiranih nasadih na območju pokrajine Siracusa, opredeljenem v točki 4.3.

⁽¹⁾ UL L 93, 31.3.2006, str. 12.

Elementi, značilni za vrste sadežev glede na obdobje obiranja, so naslednji:

„Primofiore“: to so sadeži, ki se obirajo od 1. oktobra do 14. aprila in imajo naslednje značilnosti:

barva lupine: od svetlo zelene do citronasto rumene;

oblika: elipsasta;

velikost: srednja do velika;

teža sadežev: najmanj 100 g;

meso: svetlo zelene ali citronasto rumene barve;

sok: citronasto rumene barve;

minimalna vsebnost precejenega soka: > 34 % teže;

stopnja Brix mesa: > 7;

kislost: > 6 %.

„Bianchetto“ ali „Maiolino“ (ali spomladanske limone): to so sadeži, ki se obirajo od 15. aprila do 30. junija in imajo naslednje značilnosti:

barva lupine: svetlo rumena;

oblika: elipsasta ali jajčasta;

velikost: velika;

teža sadežev: najmanj 100 g;

meso: rumene barve;

sok: citronasto rumene barve;

minimalna vsebnost precejenega soka: > 30 % teže;

stopnja Brix mesa: > 6,5;

kislost: > 5,5 %.

„Verdello“ (ali poletne limone): to so sadeži, ki se obirajo od 1. julija do 30. septembra in imajo naslednje značilnosti:

barva lupine: svetlo zelena;

oblika: elipsasta do okroglasta;

velikost: srednje velika;

teža sadežev: najmanj 100 g;

meso: citronasto rumene barve;

sok: citronasto rumene barve;

minimalna vsebnost precejenega soka: > 25 % teže;

stopnja Brix mesa: > 6;

kislost: > 5,5 %.

Sadeži, ki so zajeti v zaščiteno geografsko označbo „Limone di Siracusa“, se morajo tržiti kot sveži sadeži v kategorijah „Extra“ in „Prima“. Dovoljene velikosti so: 3, 4 in 5.

4.3 Geografsko območje:

Geografsko območje pridelave ZGO „Limone di Siracusa“ zajema občine Augusta, Melilli, Siracusa, Avola, Noto, Rosolini, Florida, Solarino, Sortino in Priolo Gargallo.

To geografsko območje sega največ 10 km od Jonskega morja in leži na največ 210 m nadmorske višine. Na severni strani je zamejeno z dolinami južno od potoka Porcaria, na južni strani pa z dolinami južno od reke Tellaro.

4.4 Dokazilo o poreklu:

Vsaka stopnja proizvodnega procesa je nadzirana in za vsako fazo se evidentirajo proizvodi, ki vanjo vstopajo, in proizvodi, ki iz nje izstopajo. S tem spremljanjem ter vpisom katastrskih parcel, na katerih poteka pridelava, imen proizvajalcev in pakirnic v ustrezne registre, ki jih vodi nadzorni organ, ter s pravočasnim prijavljanjem proizvedenih količin nadzornemu organu se zagotavlja sledljivost proizvoda. Nadzorni organ nadzoruje vse fizične in pravne osebe, ki so vpisane v ustrezne registre, v skladu s proizvodno specifikacijo in zadevnim načrtom nadzora.

4.5 Metoda pridobivanja:

Razdalje med drevesi, postopki gojenja in sistemi obrezovanja morajo biti taki, da zagotavljajo ravnotežje in popoln razvoj rastline, poleg običajnega zračenja in sončnega obsevanja. Največja gostota nasada je 400 dreves na hektar. Pri dinamičnih nasadih je največja dovoljena gostota 850 dreves na hektar.

Podlage za cepiče so: „Arancio amaro“, „Poncirus trifoliata“, „Citrange Troyer“, „Citrange Carrizo“ in „Citrus macrophylla“. Te podlage so genetsko zelo stabilne.

Sadeže je treba z drevesa obirati ročno.

Odstriči jih je treba z majhnimi škarjami, ki se uporabljajo za rezanje pecljev. Limone se obirajo neposredno z drevesa po tradicionalni metodi na stopnji razvoja, ki jim zagotavlja najboljše organsko-leptične in estetske lastnosti.

Največja dovoljena proizvodnja limon v vseh obdobjih cvetenja je določena na 29 ton na hektar za celotno tržno leto proizvodnje.

4.6 Povezava:

Za „Limone di Siracusa“ so značilni visoka vsebnost soka, srednje velik do velik sadež in obdobje obiranja, ki traja vse leto. Te posebnosti izvirajo iz pedoklimatskih značilnosti območja in kultivarjev, prisotnih na proizvodnem območju. Gojenje limon „Limone di Siracusa“ poteka v obalnem pasu in na omejenih območjih v notranjosti, vključno z dolinami rečnih tokov, ki prečkajo pokrajino Siracusa. Analiza povprečnih temperatur v priobalni ravnini pokrajine Siracuse kaže, da ima ta pokrajina blago podnebje od oktobra do marca in suho podnebje od aprila do septembra. Na celotnem območju je zemlja zelo plodna, bolj ali manj globoka ter bogata s hranilnimi in organskimi snovmi.

Odločilni dejavnik za gojenje limon je voda. Na proizvodnem območju „Limone di Siracusa“ preskrbo z vodo omogočajo velik podzemni vodni bazen pod Hiblejsko planoto, ki je najpomembnejši naravni vodni rezervoar na celotni Siciliji, in površinski vodni tokovi. Izobilje vode in atmosferska vlaga imata odločilen pomen za določitev kakovosti sadežev „Limone di Siracusa“, saj zadostna količina vode in srednje vlažno ozračje omogočata sočnejše sadeže pravilnih oblik, s tanko lupino in obdobjem obiranja 12 mesecev na leto.

Sicilija ima zgodovinsko tradicijo pri gojenju agrumov in upoštevanju starodavnih postopkov, ki so se prenašali iz roda v rod ter se še danes uporabljajo v pokrajini Siracusa, na podlagi česar je nastala prava šola poznavalcev gojenja „Limone di Siracusa“.

4.7 Nadzorni organ:

Nadzorni organ izpolnjuje pogoje standarda EN 45011.

Naziv: Det Norske Veritas Italia
Naslov: Viale A. De Gasperi 187
95127 Catania CT
ITALIA

Tel. +39 095370020

Faks +39 095372871

E-naslov: —

4.8 Označevanje:

Pri pakiranih sadežih morajo biti na vsaj eni strani embalaže s čitljivimi in vidnimi črkami z neizbrisnim neposrednim žigosanjem ali etiketo v zavihku, ki je trdno pritrjena na embalažo, zapisane naslednje navedbe: sorta, poreklo, kategorija, velikost in pošiljka.

Pri sadežih, ki se prodajajo v razsutem stanju, mora biti obvezno označenih 100 % sadežev.

Embalaža je lahko iz kartona, lesa ali plastike. Dovoljena je uporaba embalaže iz reciklirane plastike. Dovoljena embalaža so mrežice in vrečke s plastičnim trakom, pritrjenim na mrežico. Na vsaki embalaži mora biti logotip „Limone di Siracusa“.

Logotip je vodoravna ovalna ploskev, na kateri je v črno-beli barvi narisana grški amfiteater v mestu Siracusa. Na mestu arene na desni strani slike sta upodobljeni dve limoni. Prva limona je cela, z listom in je v ozadju, druga pa je v prerezu in delno prekriva prvo limono. Prva limona ima pecelj in list zelene barve v štiribarvnem tisku. List je obrnjen proti sredini označbe in delno prekriva limono, na katero je pritrjen s pecljem.

Na zgornjem delu ovalne ploskve je napis „Limone di Siracusa“.

Prepovedano je dodajanje kakršnih koli označb in navedb, razen tistih, ki so določene, vključno s pridevniki, kot so „fine, superiore, selezionato, scelto“ („fin, višje kakovosti, izvrsten, izbran“), ali podobnimi označbami. Prepovedana je uporaba izrazov, ki hvalijo proizvod.

Objava vloge na podlagi člena 6(2) Uredbe Sveta (ES) št. 510/2006 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila

(2010/C 135/12)

Ta objava daje pravico do ugovora zoper vlogo na podlagi člena 7 Uredbe Sveta (ES) št. 510/2006 ⁽¹⁾. Izjavo o ugovoru mora Komisija prejeti v šestih mesecih po dnevu te objave.

ENOTNI DOKUMENT

UREDBA SVETA (ES) št. 510/2006

„ARANCIA DI RIBERA“

ES št.: IT-PDO-0005-0669-07.01.2008

ZGO () ZOP (X)

1. Ime:

„Arancia di Ribera“

2. Država članica ali tretja država:

Italija

3. Opis kmetijskega proizvoda ali živila:

3.1 Vrsta proizvoda:

Razred 1.6: Sadje, zelenjava in žita, sveži ali predelani.

3.2 Opis proizvoda, za katerega se uporablja ime iz točke (1):

Zaščitena označba porekla „Arancia di Ribera“ se uporablja izključno za proizvode naslednjih vrst: Brasiliano in kloni: Brasiliano comune, Brasiliano risanato; Washington Navel, Washington navel comune, Washington Navel risanato, Washington Navel 3033, Navelina in kloni: Navelina comune, Navelina risanata in Navelina ISA 315. Ob sprostitvi na trg mora imeti „Arancia di Ribera“ ZOP naslednje značilnosti: sadež (hesperidium) ima prečni premer najmanj 70 mm, je velikosti najmanj 6 po evropski razvrstitvi, značilne elipsoidno okrogle oblike (jajčaste, ploščate ali eliptične) z notranjim popkom; barva lupine je enakomerno oranžna, ki proti koncu zime postane rdečkasta; meso je enakomerno oranžno, fine in čvrste strukture brez semen; sok je oranžen, njegov donos je vsaj 40 %; vsebnost topljivih trdnih snovi je med 9 in 15 stopinj brix; kislost med 0,75 in 1,50; razmerje med topljivimi trdnimi snovmi in organskimi kislinami ne sme biti manjše od 8. ZOP „Arancia di Ribera“ se uporablja izključno za pomaranče tržnega razreda „Extra“ ali „I“.

3.3 Surovine (samo za predelane proizvode):

—

3.4 Krma (samo za proizvode živalskega izvora):

—

3.5 Posebni proizvodni postopki, ki jih je treba izvajati na opredeljenem geografskem območju:

Za ohranitev kakovosti in neoporečnosti proizvodov z ZOP mora celotni postopek pakiranja potekati znotraj območja proizvodnje iz točke 4, saj bi zaradi dolgega prevoza proizvodov in nato ravnanja z njimi proizvode lahko napadle bolezni ali bi prišlo do kontaminacije.

⁽¹⁾ UL L 93, 31.3.2006, str. 12.

„Arancia di Ribera“ se ne obdeluje kemično, ne pred obiranjem, ne po njem in ravno tako ne med pakiranjem. Ker lupina ne vsebuje konzervansov, je „Arancia di Ribera“ občutljivejša med prevozom in ravnanjem z njo.

3.6 Posebna pravila za rezanje, ribanje, pakiranje itd.:

„Arancia di Ribera“ ZOP se da na trg v naslednjih embalažah:

- lesene, plastične ali kartonske škatle in/ali zaboji teže do 25 kg,
- mrežaste vreče teže do 5 kg,
- zabojčki iz valovitega kartona teže do 40 kg.

Embalaža, vreče in zabojčki morajo biti zapečateni tako, da vsebine ni mogoče odstraniti, ne da bi pretrgali pečat.

3.7 Posebna pravila za označevanje:

Na etiketi embalaže se z jasnimi in čitljivimi tiskarskimi črkami obvezno navede naslednje:

- označba „Arancia di Ribera“ ZOP ter logotip s črkami, ki so večje od ostalih napisov na etiketi,
- vrsta pomaranče: Brasiliano, Washington navel in Navelina,
- ime, naziv, naslov proizvajalca in/ali podjetja za pakiranje,

Tržni razred: „Extra“ ali „I“.

Prepovedano je dodajanje kakršnih koli opisov, ki niso izrecno določeni. Dovoljena je navedba zasebnih znamk, če te ne hvalijo proizvoda ali zavajajo potrošnika, navedba imena podjetja, ki je lastnik kmetijskega gospodarstva, na katerem je bil proizvod proizveden, ter druge resnične in preverljive navedbe, ki so v skladu z veljavnimi predpisi. Navedba tedna obiranja proizvoda je poljubna.

Logo „Arancia di Ribera“ ZOP:

napis „Arancia di Ribera D.O.P. Denominazione Di Origine Protetta“ v pisavi Textile, „Arancia di Ribera“ z malimi črkami z veliko začetnico (razen predlog „di“), „DOP“ z velikimi tiskanimi črkami, ki jim sledijo pike, in „Denominazione di Origine Protetta“ z velikimi črkami. Nad napisom „Arancia di Ribera“ je podoba sadeža z značilnimi obrisi in barvami pomaranče iz Ribere: silhueta je velika in predstavlja oranžno lupino s širokimi listi. Levo od napisa „DOP“ je stilizirana geografska upodobitev Sicilije. Na etiketah embalaže mora biti z velikimi tiskanimi črkami jasno in čitljivo navedeno:

4. Jedrnata opredelitev geografskega območja:

Proizvodno območje „Arancia di Ribera“ se razteza ob rekah Verdura, Magazzolo, Platani in Carboj ter obsega občine Bivona, Burgio, Calamonaci, Caltabellotta, Cattolica Eraclea, Cianciana, Lucca Sicula, Menfi, Montallegro, Ribera, Sciacca, Siculiana in Villafranca Sicula v pokrajini Agrigento ter občino Chiusa Sclafani v pokrajini Palermo.

5. Povezava z geografskim območjem:

5.1 Posebnost geografskega območja:

Območje, na katerem se goji „Arancia di Ribera“, je prava „pomarančna oaza“, ki je povsem ločena od ostalih območij pridelave agrumov v regiji. Pomarančni nasadi so na obeh bregovih rek Verdura, Magazzolo, Platani in Carboj. Prst, ki spada v glavnem v razred vertisolov in inceptisolov, je zaradi visoke vsebnosti mineralov in strukture zelo primerna za poljedelstvo.

Poleti se pomarančni nasadi na območju pridelave „Arancia di Ribera“ namakajo s kanali, v katere se prek jezov Castello, Arancio in Prizzi dovaja voda rek Magazzolo, Carboj in Verdura.

Te reke dovajajo obilo vode visoke kakovosti, saj je njena sestava uravnotežena, prevodnost nizka, poleg tega pa v njej ni nečistoč.

Bližina morja skozi vse leto vpliva na temperaturo in vlažnost zraka, ki odgovarjata okoljskim in fiziološkim potrebam pomaranč. Le zelo redko namreč pomarančne nasade prizadenejo naravne katastrofe, kot so pozebe ali veter široko, ki zelo škodijo kulturam.

5.2 Posebnost proizvoda:

Posebnost „Arancia di Ribera“ je v njeni izraziti sočnosti in krhkosti kože, ki ločuje posamezne krlhje in celice, kar je skoraj zmeraj povezano z občutkom, da se sadež raztopi v ustih.

Poleg tega je za „Arancia di Ribera“ značilen visok odstotek trdnih topljivih snovi glede na kisline, hrustljivost, trajajoč okus, zaradi česar je sadež primeren zlasti za uživanje v sveži obliki, ter izrazito sladek okus in odsotnost grenkobe. „Arancia di Ribera“ se odlikuje tudi po izrazito oranžni barvi lupine in soka.

5.3 Vzročna zveza med geografskim območjem in kakovostjo ali značilnostmi proizvoda (za ZOP) ali posebno kakovostjo, slovesom ali drugo značilnostjo proizvoda (za ZGO):

Značilnosti „Arancia di Ribera“ so rezultat dolgotrajnega součinkovanja naravnih dejavnikov, kot so podnebje, prst in voda, in strokovnega znanja lokalnih proizvajalcev.

Prst je bogata s primarnimi minerali z veliko absorpcijsko sposobnostjo in veliko kationsko sposobnostjo (> 20 meq/100 g), kar znatno povečuje vsebnost zamenljivega kalija, ki je na voljo rastlini. Velika vsebnost kalija spodbuja pretok sladkorja iz korenin, listov in vej v sadeže, kar v povezavi z značilnimi sredozemskimi podnebnimi razmerami močno prispeva k povečanju vsebnosti sladkorja in izboljšanju okusa „Arancia di Ribera“.

Za prst tega območja, sestavljeno iz naplavinjskih usedlin, je značilna uravnotežena sestava, med drugim zaradi visoke vsebnosti ilovice, razrahljane s peskom in pogosto tudi prodnikom, kar omogoča prost pretok zraka in vode ter tako potek bioloških procesov, kot je razvoj „ugodne“ mikroflore, ki s spodbujanjem sinteze organskih snovi olajšuje asimilacijo hranilnih elementov in vode ter tako povečuje sočnost sadeža. Obilo vode odlične kakovosti, ki jo dajejo reke Magazzolo, Carboj in Verdura, ter odsotnost nečistoč v prsti omogočata neoporečno namakanje, s čimer se poudarijo organoleptične značilnosti proizvoda. Talne in podnebne razmere so tiste, ki dajejo proizvodu značilno močno oranžno barvo ter zlasti značilno sočnost, zaradi katere je primeren za stiskanje.

Označba „Arancia di Ribera“ je z italijanskih tržnic znana že od leta 1950. Uveljavila se je leta 1966 z uvedbo sejma Fiera Mercato, ki je leta 1985 postal ljudski praznik „Arancia di Ribera“ („Sagra dell'Arancia di Ribera“). Zgodovinski dokumenti iz doline reke Verdura pričajo o gojenju izvrstnih pomaranč že od začetka 19. stoletja, ko opisujejo bogato območje z vodo izjemne kakovosti in proizvodi, ki se prevažajo do Palerma za izvoz v Ameriko.

Za pridelavo so zaslužni predvsem kmetovalci, ki so znali kar najbolje izkoristiti prilagoditev pomarančevcev območju in uvesti enostavne, vendar učinkovite inovacije, ki so pripomogle, da se je gojenje pomaranč „Arancia di Ribera“ posodobilo in prilagodilo novim zahtevam pridelave, hkrati pa se je ohranila povezava z izročilom in lokalno kulturo. Naj omenimo inovacije, ki so prinesle znižanje obratovalnih stroškov, na primer namakanje s sistemom cevi pod nizkim pritiskom, kar zmanjša porabo vode, in uporabo pnevmatičnih vilic pri obrezovanju. V celotni deželi in včasih tudi po vsej Italiji je bilo poljedelstvo Ribere desetletja sinonim za napredek zaradi strokovne usposobljenosti pridelovalcev, naprednih tehnik, ki so jih ti razvili, ter kakovosti pridelanih proizvodov, katerih sloves se še danes širi.

Sklic na objavo specifikacije:

Celotno besedilo proizvodne specifikacije je na voljo na spletni strani:

— s povezavo http://www.politicheagricole.it/DocumentiPubblicazioni/Search_Documenti_Elenco.htm?txtTipoDocumento=Disciplinare%20in%20esame%20UE&txtDocArgomento=Prodotti%20di%20Qualit%E0>Prodotti%20Dop,%20Igp%20e%20Stg

ali:

— neposredno na domači strani ministrstva (<http://www.politicheagricole.it>), kjer izberete „Prodotti di Qualità“ (na levi strani) in nato „Disciplinari di Produzione all'esame dell'UE [regolamento (CE) n. 510/2006]“.

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 135/11	Objava vloge na podlagi člena 6(2) Uredbe Sveta (ES) št. 510/2006 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila	25
2010/C 135/12	Objava vloge na podlagi člena 6(2) Uredbe Sveta (ES) št. 510/2006 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila	29

Cena naročnine 2010 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 100 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	770 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), CD-ROM, 2 izdaji na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	300 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaj	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku objavlja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem CD-ROM-u.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Format CD-ROM bo leta 2010 nadomeščen s formatom DVD.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

